

Päijät-Hämeen ILVES

Päijät-Hämeen Reserviläispiiri ry:n
tiedotuslehti 1/2005

**RES:n juhlavuoden
maakuntajuhla**

Yhteistoimintaharjoitus 2005

Ilma-asetuloksia

Hannu Tukia aloitti piiripäällikkönä

Veteraanipäivä Padasjoella

VAPAAEHTOISUUDESSA VOIMAA, NYT JA TULEVAISUUDESSA

Sotien jälkeen vapaaehtoistyön korostaminen maanpuolustuksessa koettiin yleensä turvallisuuspoliittisesti arkaluotoiseksi. Tätä työtä oli toki perinteisesti tehty jo vuosikymmenien ajan, ja tuskin ilman sen luomaa lujaa pohjaa sotien kurimuksistakaan olisi selvitty.

Joka tapauksessa Pariisin rauhansopimus vuodelta 1947 kielsi sotilaskoulutuksen antamisen puolustusvoimien ulkopuolella. Neuvostoliiton ja Varsovan liiton hajoaminen ja niiden seurauksena rauhansopimuksen uusi tulkinta vuonna 1990 toi muutoksen turvallisuuspoliittiseen ilmapiiriin.

Vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta kohtaan perinteisesti tunnettu kiinnostus aktivoitui ja vapautui. Samalla haluttiin, että aktiivisuus suuntautuu viranomaisten ohjaamaksi ja yhteiskunnallisesti hyväksyttäväksi toiminnaksi, joka tarkoituksenmukaisella tavalla palvelee yhteiskunnan turvallisuutta.

Sarkoja ja kyntäjiä

Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen toimeenpanijaksi perustettiin vuonna 1993 Maanpuolustuskoulutus ry (MPK ry).

Toiminta käynnistyi vilkkaasti maakunnittain paikallisten reserviläispiirien ja muiden maanpuolustusjärjestöjen yhteistoimintana, koulutusalueina ja vastaavina koulutuspäällikköinä.

Perustaksi muodostuneelle lujalle pohjalle oli hyvä rakentaa yhdistyksen uudelleen organisoitua toimintaa, jota tarkistettiin vuonna 1998 yhteistoimintasopimuksella. Tämän sopimuksen allekirjoittivat puolustusministeriö, puolustusvoimat, sisäasiainministeriö ja kymmenen maanpuolustusjärjestöä. Uusiutuneen järjestön jäseniksi tulivat 1999 alkaen edellä mainitut

viranomaiset ja järjestöt. 1.4.1999 vahvistettu maakuntapohjainen maanpuolustuspiirijako on voimassa edelleen.

Tehtäviä ja toimintaa

Maanpuolustuskoulutus ry:n perustehtävä on maanpuolustustiedon, -taidon, -tahdon ja -hengen ylläpitäminen ja lujittaminen. Tuottamalla erityyppistä koulutusta tuetaan puolustusvoimia ja muuta yhteiskuntaa normaali- ja poikkeusoloissa. Lisäksi annetaan kaikille 15 vuotta täyttäneille Suomen kansalaisille mahdollisuus osallistua maanpuolustustyöhön ja saada tietoa kokonaismaanpuolustuksen kentästä. Muistettakoon myös, että hauskuutta ja elämyksiäkään ei unohdeta, melkein kaikki kukat ovat saaneet kukkia.

Erityisen merkittävä, usein unohdettu, on rooli, joka MPK:lla on yhteydenpitäjänä reserviin ja sitä kautta koko yhteiskuntaan. Näin MPK on myös hyvin toimivan yleisen asevelvollisuuden eräs luonnollinen osa. Näin erityisesti tulevaisuudessa, jolloin varuskuntakenttä yhä harvenee, ja sen myötä kosketus puolustusvoimiin jää nykyistä vähemmäksi.

Missä mennään

Ajallisesti katsoen toiminta on varsin nuorta, elämme edelleen toiminnan ensimmäistä vaihetta, käynnistysvaihetta. Tämän vaiheen ensisijaisena tavoitteena on ollut toiminnan ja järjestön tunnetuksi tekeminen ja sitä kautta hyväksytyksi tuleminen. Paljon myönteistä on saatu aikaan, paljon on vielä tehtävää ja tehtävissä.

Kuluneen runsaan kymmenen vuoden aikana Päijät-Hämeessä

on toiminnan piirissä ollut eri tavoin 6000-7000 henkeä. Paikallisosasto-organisaatio kattaa kaikki alueen 12 kuntaa, jotka kaikki ovat ainakin jollain tavoin olleet mukana koulutustoiminnassa.

Yhteistoimintakumppaneina ovat lisäksi olleet pelastuslaitokset, poliisitoimi ja vapaaehtoinen pelastuspalvelu.

Eräänä keskeisenä pyrkimyksenä on ollut toiminnan selkiyttäminen Maanpuolustuskoulutus ry:n ja maanpuolustusjärjestöjen kesken. Varsinainen koulutustoiminta on ollut tarkoitus keskittää MPK ry:n vastuulle. Samoin puolustusvoimien tuki pysyväsasiakirjojen mukaan osoitetaan pääsääntöisesti MPK ry:lle. Järjestöille jää toki paljon maanpuolustukseen ja sen tukemiseen liittyviä tehtäviä, perinteisiä järjestötehtäviä kilpailutoimintoihin, perinteiseen, tempauksineen, retkineen jne. On aivan selvää että ilman jäsenjärjestöjen motivoitunutta kouluttajavoimaa ei MPK:n toiminta luonnollisestikaan olisi mahdollista.

Innokasta, asiantuntevaa ja toimintavalmistaa maanpuolustajaa, niin kouluttaja- kuin muihinkin tehtäviin on riittävästi, toki uusia voimia ja nuoruutta aina kaivataan ja tarvitaan. Vuositasolla meillä Päijät-Hämeessä mukana on 600-700 osallistujaa, tai pikemminkin osallistumiskertaa. Osalle väestä asia on muodostunut hyväksi koetuksi harrastukseksi, jonka parissa ollaan valmiita toimimaan useitakin kertoja vuodessa.

Ja minne mennään

Perinteinen toteamus "tästä on hyvä jatkaa" pätee uskoakseni tässäkin. Lähitulevaisuus, vuodet 2005-2007 jatkettaneen suurin piirtein nykyisin toimintatavoin

ja nykyisin resurssein sekä oikeuksin. suunnittelu turvallisuuspoliittisen selonteon hengessä on käynnistynyt. Kurkistuksen tulevaisuuteen jätän seuraajani Hannu Tukian tehtäväksi toisaalla tässä lehdessä. Luovuttaessani tehtäväni hänelle 1.3.2005

teen sen turvallisin ja luottavaisin mielin. Piiri saa maakunnan, sen reservin ja järjestökentän hyvin ja perusteellisesti tuntevan päällikön.

Päällikön, jonka kokemus vapaaehtoisen maanpuolustuskentän eri osa-alueilla sekä vastuullisissa tehtävissä maakunnan omassa joukko-osastossa, Hämeen Rykmentissä, antavat erinomaiset edellytykset työlle maanpuolustustahtoisessa maakunnassamme.

Toivottaessani seuraajalleni antoisia aikoja tärkeässä työssä maanpuolustuksen hyväksi, kii-

tän päijäthämäläistä maanpuolustusväkeä saamastani tuesta, opastuksesta, ohjauksesta ja myös mahdollisuudesta tutustua ja perehtyä niin maakunnan kunnalliselämään ja kulttuuriperintöön kuin sen hymyileviin ja ystävällisiin äidinkasvoihin.

Saan olla niin paljosta kiitollinen...

Piiripäällikkö
Pekka Jouko

Everstejä reserviin

Hämeen sotilasläänin komentaja vaihtui vuodenvaihteessa, kun eversti Kari Siljander siirtyi reserviin.

Ev Siljander on meille päijäthämäläisille tuttu mies, johon on useampikin syy. Hän on mm. asunut kauan Lahdessa ja siksi pystynyt vierailemaan meidän tilaisuuksissamme usein. Hän on arvovallallaan tuonut juhlan tuntua pienimuotoisiinkin tapahtumiimme. Hänen läsnäolonsa on saanut meidät tuntemaan olevamme oikealla asialla. Vuosi sitten hän oli esimerkiksi henkilökohtaisesti palkitsemassa maakuntamme lukiolaisia ainekirjoittajia HämSl:n kirjoituskilpailussa. Nyt samassa tehtävässä oli läänin alueupseeri. Nyt palkitut aineet ovat muuten tässä lehdessä luettavissanne, kuten varmasti huomaisitte.

Vaatimattomalla sotilasurallani tapasin Kari Siljanderin ensi kerran v. 1980. Seuraavan vuoden kertausharjoituksessa huomasin, että hänen tyyliinsä erottui muiden kapteeneiden tyylistä. Mies säteili suurta tahtoa olemuksessaan ja puheessaan ja ääni kuului kauas. Eikä se ollut tyhjää puhetta. Asioiden mennessä vinoon, nuori mies kyllä tuli itsekkin huomaamaan sen. Ainoana niistä kapteeneista, Siljander aikanaan suoritti myös sotakorkeakoulun. Eihän sitä tietenkään muuten everstiksi olisi päässytäkään. Tällainen tahto vie

asioita eteenpäin. Myös ura eteni, mm. Hämeen Rykmentin esikuntapäälliköksi, komentajaksi ja sitten Sotilasläänin komentajaksi. Näin me kaikki olemme tutustuneet Kari Siljanderiin. Adolf Ehrnroothin sanoin, ev Kari Siljander on siis johtanut meitä edestä.

Sotilasläänin komentaja johtaa paikallispuolustusta ja on siksi erittäin keskeinen henkilö. Myös tulevat maakuntajoukot kuuluvat siten hänen komentoonsa ja nyt kun niitä rakennetaan, on mielenkiintoista kuulla uuden komentajamme linjauksia. Ev Veli-Pekka Parkatti oli piirimme edustajien tavattavissa ensi kerran sotilasläänin vuosipäivän juhlassa, 24.02 Forssassa.

Myös Maanpuolustuskoulutus ry:n Päijät-Hämeen maanpuolustuspiirin piiripäällikkö vaihtuu. Tämän mahtavan tittelin haltijoiden, edellisen ja tulevan päällikön esittely on toisaalla tässä lehdessä, joten tyydyn nyt vain kiittämään lämpimästi ev Pekka Joukoa uutterasta työstä koulutusjärjestelmän rakentamisessa. Paikallisosastotoiminta on kasvanut Pekan seitsemänä vuotena räjähdysmäisesti, näin sotilasslangilla. Tästä on Hannu Tukian hyvä jatkaa tätä kehitystyötä uusin ajatuksin.

MPK vei perustettaessa reservijärjestöiltä koulutuksen. Tältä näytti, mutta huomaisimmekin, että me reserviläiset siellä toimimme tiskin molemmin puolin, kouluttajina ja koulutettavina. RUL:n järjestösihteeri Pekka Mäkelä tiivisti mielestäni hyvin asiantilan joskus. Hänen mielestään tänä päivänä ei kannata kiinnittää kovin suurta huomiota siihen, minkä nimisen järjestön nimissä kulloinkin toimitaan, kunhan toimitaan.

Paikallisosastoissa on toiminta, meillä on jäsenet. Tarjonta ja kysyntä siis kohtaavat, koulutukseen, mars. Muuten alkaa pienen perusyhdistyksen hallituksessa ahdistaa.

Hyvää kevättalvea, hyvät ystävät!

Juha Nuoritalo

VAPAAEHTOISEN MAANPUOLUSTUKSEN KEHITTÄMINEN

Hyvät päijät-hämäläiset maanpuolustajat!

Minulla on ensinnäkin mieluista tehtävää lausua parhaimmat kiitokseni Päijät-Hämeen maanpuolustusjärjestöjen ja viranomaistahojen yksimielisestä tuesta valittaessa Päijät-Hämeen Maanpuolustuspiirin piiripäällikköä.

Olen ottamassa vastaan piiripäällikön tehtävät 1.3.2005 alkaen, tietäen merkittävistä tulevaisuuden haasteista.

Olen saanut tutustua ja perehtyä tulevaan tehtävääni, läheisiin apulaisiin ja yhteistyötahoihin ja voin hyvällä mielihyvällä todeta, että saan astua "valmiiseen pöytään".

Tulevaisuuden haasteet voidaan siten muodostaa hyvin rakennetulle, vahvalle perustalle, jonka ympäristötekijät ovat hyvässä kunnossa.

Suora lainaus: Hämeen Ilves n:o 12 joulukuuta 1940

Puolustusvoimiemme uudestijärjestelyjen seurauksena tulevat sk.järjestön yleiset tehtävät huomattavasti laajentumaan. Koulutuslalla tähtäsi sk.järjestön toiminta ennen vain omien jäsenten kehittämiseen sotatiedoissa ja taidoissa, nyt entisen n.s. aluejärjestön yhdistyttyä sk.järjestöön, saa järjestömmme johdettavikseen myös reservinharjoitukset ja siten huolehtavakseen koko reservin koulutuksen. Työnjako vakinaisen armeijan ja sk.järjestön välillä on siis sellainen, että edellinen huolehtii vakinaisessa palveluksessa olevien miesten koulutuksesta, jälkimmäinen sotilaallisesta alkuvalmennuksesta jäsenilleen ja jatkokoulutuksesta jäsenilleen ja koko reserville.....

*Esikuntapäällikkö
eversti A. E. Martola*

Näin sitä ennenkin....

Maakuntajoukot – alueellisen puolustuksen uusi ydin

Maakuntajoukkojen kehittäminen ja perustaminen liittyy laajempaan vapaaehtoisen maanpuolustuksen sekä asevelvollisten koulutusjärjestelmän kehittämiseen, jotka on linjattu Valtioneuvoston turvallisuus- ja puolustuspoliittisessa selonteossa. Eduskunta hyväksyi selontalon turvallisuuspoliittiset linjaukset 21.12.2004.

Asevelvollisten koulutusjärjestelmää kehitetään kokonaisuudeksi, joka muodostuu kutsunnoista, varusmieskoulutuksesta, kertausharjoituksista, puolustusvoimien johtamista vapaaehtoisista harjoituksista sekä Maanpuolustuskoulutus ry:n antamasta vapaaehtoisesta maanpuolustuskoulutuksesta.

Puolustusvoimien maakuntajoukot, tulevaisuudessa näkyvin osa reserviämme

Maakuntajoukoista on puhuttu paljon ja vieläkin esiintyy hyvin paljon virheellistä tietoa, ehkä osittain johtuen tiettyjen tahojen tarkoituksellisesta informaatiosta ja osittain tietämättömydestä.

Maakuntajoukot ovat:

- * Jo nyt olemassa olevia puolustusvoimien alueellisia- ja paikallisyjoukkoja (ei perusteta mitään uusia joukkoja).
- * Puolustusvoimien johdossa olevia joukkoja, joilla on selkeä sodanajan tehtävä.
- * Puolustusvoimat (sotilasläänini) johtaa maakuntajoukkojen

koulutusta.

- * Maakuntajoukkoa koulutetaan sodan ajan tehtävään kertausharjoituksissa, puolustusvoimien vapaaehtoisissa harjoituksissa ja MPK:n kursseilla. Joukon reserviläisjohtajilla on selkeä koulutusvastuu.
- * Maakuntajoukkoa koulutetaan rauhanajan tarpeisiin MPK:n kursseilla puolustusvoimien ja siviilihallinnon määrittämien alueellisten tarpeiden mukaan.
- * Sotilasläänini määrittää maakuntajoukot.
- * Ne voivat olla esim. vartiokomppanioita, sissikomppanioita, torjuntapataljoonia tai -osia, erillisiä vartioyksiköitä, perustamiskeskustoja, koulutusyksiköitä jne.
- * Edellä mainituista joukoista muodostuu maakuntajoukko, jos sen reserviläiset tai uudelleen sijoitetut reserviläiset sitoutuvat vapaaehtoiseen toimintaan.
- * Maakuntajoukkoa voidaan käyttää virka-apuna rauhan aikana viranomaisten sitä pyy-

- täessä, heidän johdossaan.
- * Maakuntajoukko ei korvaa/ poista mitään nykyisiä pelastusalan, SPR:n jne. tai viranomaistahon järjestelmiä, vaan on täydentävä mahdollisuus, jos sitä tarvitaan.
 - * Maakuntajoukon valmiusvaatimus tulee olemaan n. 48 tuntia, avainhenkilöiden osalta, muutamia tunteja.
 - * Sitoutuneet ja pitkälle koulutetut reserviläiset varustetaan parhaalla varustuksella, he säilyttävät kotonaan saamansa sotilasvarustuksen, aset säilytetään puolustusvoimien varastoissa.
 - * Maastopuvuissa on joukon ja maakunnan tunnukset.
 - * Reserviläisten sijoitus - ikävaatimus tulee olemaan n 30-35 vuoden ikä ja hyvä fyysinen kunto. Hyvällä fyysisellä kunnolla voidaan nostaa sijoituskäytä.
 - * Puolustusvoimain komentaja on korostanut, maakuntajoukon sotilaan pitää näyttää SOTILAALTA.

Kehittyvä Maanpuolustus- koulutus ry

Maanpuolustuskoulutus ry:n roolia vahvistetaan säädösperustein ja sille annetaan uusia tehtäviä.

Keskeisinä asioina ovat:

- * Laki vapaaehtoisesta maanpuoluksesta
- * Julkisoikeudellisen aseman vahvistamien MPK:lle
- * Koulutusjärjestelmän kehittäminen
- * Maakuntajoukot

- * Yhteistoiminta muiden viranomaisten kanssa (SPEK, SPR jne.)
- * Toimintakeskus - verkosto
- * Koulutus- ja tukiyksiköt
- * Kouluttajarekisterin luominen
- * Naisten sijoitusmahdollisuus koulutus- ja tukiyksiköihin
- * Uusimuotoinen koulutus- ja johtamisjärjestelmä
- * Koulutus-, arviointi- ja seurantajärjestelmän luominen
- * Organisaation muutostarpeet --> maakuntajako hyvä
- * Reserviläisten fyysisen kunnon kartoitus
- * Lisenssi- ja lupakysymykset

Koulutus- ja tukiyksiköillä on useita rooleja: kohdennettu valmiuskoulutus sekä puolustusvoimien (erityisesti maakuntajoukkojen), että siviiliviranomaisten poikkeusolojen muodostelmien henkilöstölle, ja yleinen mm. arjen turvallisuuteen liittyvä koulutus kaikille kansalaisille; mahdollisuus reserviläisille ja ei-asevelvollisille kansalaisille sitoutua maakuntajoukkojen tukemiseen; mahdollisuus siviiliviranomaisille hyödyntää vapaaehtoisten kansalaisten sitoutumista poikkeusolojen organisaatioidensa valmiuden kehittämisessä, sekä uusien toimintakeskusten isännöinnistä ja toiminnasta vastaaminen.

Mpk:n toinen merkittävä uusi tehtävä on sitoutumaan halukkaiden ja sopivien kouluttajien rekrytointi ja heidän kouluttajataitojensa ylläpito ja kehittäminen. MPK:n kouluttajat muodostavat poikkeusolojen keskeisen kouluttajahenkilöstön, ja he voivat

sitoutumisensa kautta saada sa-tehtävän puolustusvoimien koulutusyksiköissä tai muiden viranomaisten vastaavissa organisaatioissa.

Haasteet

Kun tavoitteet on asetettu korkealle, niissä voidaan epäonnistua. Maakuntajoukkoihin tavoitellaan 50.000 sitoutunutta reserviläistä, mikä on merkittävä haaste rekrytoinnille, koulutukselle ja toiminnan organisoinnille. Rekrytointi edellyttää näkyvää markkinointia ja puolustusvoimien, MPK:n sekä maanpuolustusjärjestöjen yhteistyötä.

Maakuntajoukkojen vuosittainen koulutus on haaste sekä MPK:n että puolustusvoimien reserviläiskoulutusjärjestelmille. Yhteistoiminta tulee muutamassa vuodessa luoda alueellisille joukoille kohdistettu koulutusjärjestelmä, joka koostuu vakioiduista korkeatasoisista osioista, joita voi yhdistellä nousujoh-teisiksi reserviläisten ja yksiköiden "urapoluiksi". Koulutus vaatii selkeitä mittareita ja oppimistulosten seuraamista.

Tässä meille haasteita ja työtä tulevaisuuteen!

Vapaaehtoinen
Maanpuolustuskoulutus ry
Päijät-Hämeen piiri
Piiripäällikkö Hannu Tukia
1.3.2005 alkaen

Päijät-Hämeen
ILVES
No 1/2005, 47. vuosikerta

Päijät-Hämeen ILVES on Päijät-Hämeen Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti, joka lähetetään kaikille Päijät-Hämeen Reserviläispiirin jäsenmaksunsa suorittaneille jäsenille. Päijät-Hämeen Reserviläispiiriin kuuluvat sekä Suomen Reserviupseeriliiton että Reserviläisliiton alueen paikallisyhdistykset.

Päijät-Hämeen ILVES
Seuraavan lehden ilmestymisaika:
elokuu 2005

Toimituskunta: Työvaliokunta

Toimituksen osoite:
Päijät-Hämeen Reserviläispiiri
Päijänteenkatu 5 A
15140 LAHTI
puh ja fax (03) 782 7358

Piirisihteeri:
Juhani Reentila
044-558 0287
juhani.reentila@phnet.fi

Päätoimittaja: Heikki Koskinen,
Teollisuustie 15, 17500 PADASJOKI.
puh (03) 551 2186, fax (03) 551 3022
heikki.koskinen@
padasjoen-kirjapaino.inet.fi

Painopaikka: Padasjoen Kirjapaino

Kirjoituskilpailun tuloksia

Jo 20. kerran järjestettiin Hämeen sotilasläänin järjestämä kirjoituskilpailu. Kilpailun aiheet liittyivät turvallisuuspolitiikkaan, maanpuolustukseen ja rauhankasvatukseen. Hämeen Sotilasläänin kanssa yhteistoiminnassa olivat perinteiseen tapaan niin, Etelä-Hämeen, Päijät-Hämeen kuin Pirkanmaankin reserviläispiirit.

Kilpakirjoitukset palkittiin maa-kunnittain erikseen siten, että kolme parasta sai rahapalkinnon.

Päijäthämäläisistä arviointityöryhmä on kokouksessaan valinnut palkittaviksi seuraavat kirjoittajat:

1. Annika Minkkinen, Tiirismaan lukiosta 2. Heidi Painilainen, Vääk-syn yhteiskoulun lukiosta 3. Tatu Airo, Mukkulan lukiosta

Kunniamaininnalla palkitaan lisäksi: Marle Parind, Vääk-syn yhteiskoulun lukiosta

Ilves-lehti julkaisee neljän parhaimman päijäthämäläisen kirjoittajan aineet seuraavilla sivuilla.

Naiset uskonnon, kodin ja isänmaan puolesta

Annika Minkkinen

Johan Ludvig Runebergin Vänerikki Stoolin tarinoissa sisukkaan sotamies Svärdin rinnalla seisoo uskollisena ja urheana nainen, ohjenuoranaan ”Nyt ei ole kysymys rikkaudesta tai kurjuudesta, vaan nyt ratkaistaan tämän maan ja sen kansan yhteinen kohtalo”. Tämä Lotta- niminen naishahmo loi ideaalikäsitteen naisen roolista sodassa. Nöyryys, isänmaallisuus ja urheus olivatkin elintärkeitä periaatteita jälkipolville ja varsinkin vuonna 1921 perustetulle maanpuolustusjärjestölle, Lotta Svärdille.

Lotta Svärd -järjestö toimi vuosina 1921-44, virallisena tehtävänään muun muassa kansallisen ja siveellisen kunnan kohottaminen sekä suojeluskunnan avustaminen kodin, uskonnon ja isänmaan suojelussa. Lottien todellisesta toiminnasta on monenlaisia mielikuvia, monien mielessä lotat sijoittuvat lähinnä kahvikannu kädessä kanttiineihin, päätehtävänään sotilaiden pirstäminen. Kanttiinityö oli toki suuri ja tarpeellinen osa lottien työnsä, erittäin vaativakin ajatellen sitä tosiasiaa, että ravintoa oli saatava tarjottua sotamiehille lähes olemattomista ruoka-ainevarastoista. Näitä ihmeentekijän kykyjään naiset osoittivat myös lääkinnän,

huoltamisen sekä toimisto- ja viestityön saralla. Lääkintäjaoston elintärkeää merkitystä on vaikea kiistää. Lääkintälottien ja heidän kanssaan työskennelleiden lääkäreiden vaativana velvollisuutena oli raskaiden työskentelyolosuhteiden keskellä pitää huolta siitä, että rintamalla riitti sotilaita sekä myös siitä, että jokainen isänmaansa puolesta taistellut mies sai ansaitsemansa hoidon, vaikka ei enää taistelemaan kyennytkään. Tämä yksittäisen sotamiehen suuri arvostus näkyy myös siinä, että lähellä kuolemaa olevat potilaat oli sijoitettu Exitus -huoneeseen, jossa lotta valvoi potilaan vieressä taaten tälle kunniallisen lopun ja osoittaen näin arvostustaan isänmaan puolesta taistelleelle sotilaille. Nykynaisen melko ylpeä ja individualistinen luonne ei todennäköisesti soveltuisi veristen kädenriekaleiden amputoimiseen ilmahyökkäyksen keskellä. Työ nimittäin vaati suurta nöyryyttä ja uskoa yhteisen isänmaan puolesta taistelemisen tärkeyteen.

Nykyajan akateemisesti koulutettu leidi olisi kuitenkin voinut soveltua erinomaisesti kansliatotan työhön, jossa tietotaito oli arvossa. Kirjeiden sävyn piti pysyä virallisena ja ymmärrettävänä vain tietyille henkilöille ja niinpä sotilaallisten organisaatioiden tun-

teminen sekä sotilasterminologian hallitseminen oli kullanarvoista. Modernit asepalveluksen suorittaneet naiset olisivat soveltuneet mainiosti ilmavalvontatyöhön. Työ oli vaarallista vihollisen lentotoiminnan seuraamista muun muassa kirkontorneista jopa jäätävän kylmässä säässä jatkuvan pommitusuhan painaessa mieltä. Eräs usein unohdettu lottatyön muoto oli huoltotyö. Naiset pitivät sotilaat paidoissa, sukissa, käsineissä sekä lumipuvuissa. Tämän lisäksi ymmärrettiin myös minkälaista haaskausta olisi ollut heittää likaiset vaatekappaleet pois ja niinpä lotat harjoittivat myös pesulatoimintaa.

Lottien työ oli fyysisesti ja psyykkisesti erittäin raskasta, sodan raakuus oli joka hetkessä läsnä. Lotat eivät voineet tuudittautua sankariutopioihin ja varmaan voittoon kuten naiset kotirintamalla, sillä karmaiseva totuus venäläisten ylivoimasta ja menestyksestä oli koko ajan silmien edessä. Lottatoiminnassa kuitenkin tulee ilmi ikuinen totuus siitä miten pakon edessä ihminen ylittää itsensä. Sota oli kovaa, ei ollut aikaa jäädä ajattelemaan ja analysoimaan omaa pelkoa ja ahdistusta, piti tehdä työtä, pitää Suomen sotilaat taistelukunnossa. Ja taistelukuntoa ylläpidettiin

konkreettisen sairaudenhuollon ja muonituksen lisäksi yllä myös näkymättömällä psyykkisellä tasolla. Kansialotat olivat kaukopartiomiehien kontaktihenkilöitä, pikkulotat lähettivät ilahduttavia paketteja "tuntemattomille sotilaille" sekä, kaikkein tärkeimpänä, lotat olivat läsnä. Naisen läsnäolo on varmasti ollut tärkeä osa talvisodan hengen muodostumista. Se oli sa-

naton viesti siitä, että "Me olemme tässä yhdessä, koko kansa, taistelemassa yhteisestä tulevaisuudestamme", muistutus siitä minkä vuoksi taisteltiin. Lottatoiminta oli myös oiva esimerkki tasa-arvon onnistuneesta toteutumisesta. Lotat toimivat vaativissa, yleensä miehille kuuluvissa tehtävissä, ja tämän ansiosta 100 000 miestä vapautui rintamalle. Kuten Lotta

Svärdin kultaisissa sanoissa kehoitetaan; "Muista menneitten sukupolvien työ. Kunnioita vanhuksia, he ovat tehneet enemmän kuin me". Juuri näin tulisi meidän kunnioittaa sotiemme veteraanien lisäksi myös lottia.

Terrorismi - Suomenkin uhkakuva

Heidi Painilainen

Pelko on valtaamassa Suomeakin. Sana terrorismi nousee Siwassa maito-ostoksilla olevan äidinkin huulille. Terroristit voivat iskeä koska tahansa ja minne tahansa. Mahdollisia iskutapoja pohdiskellaan mediassa. Kohdistuisiko isku Helsinkiin tai suurimpiin sotilaskohteisiin? Entä käytettäisiinkö kenties biologisia aseita vai tyydyttäisiinkö pommeihin? Heillä on monia mahdollisuuksia rikkoa kehittynyt turvaverkko.

Suomalaiset usein tuudittautuvat sellaiseen kuvitelmaan, että kansainvälinen terrorismi ei ulotu Suomeen, vaan se koskee ainoastaan Yhdysvaltoja tai sellaisia maita, joissa toimii omia terroristijärjestöjä. Terrorismista puhuttaessa meille tuleekin ensimmäisenä mieleen maailmanlaajuista kauhua kylvänyt Al Qaida sekä eurooppalaiset järjestöt ETA ja IRA. Unohdamme kuitenkin yksittäiset terroriteot, joita tapahtuu Suomessakin joskus. Esimerkiksi Myyrmannin pommi-iskun jälkeen on täälläkin alettu varautua vastaavanlaisiin tilanteisiin. Myös eläinaktivistit ovat vähitellen saaneet kansan keskuudessa terroristien maineen. Yhteistä heillä on nimittäin maailmalaajuisten terroristijärjestöjen kanssa, että he haluavat äänensä kuuluviin sabotoinnin ja rajujen iskujen keinoin. Emme kuitenkaan osaa pitää heitä suurena uhkana, sillä nämä järjestöt eivät ole olleet

kovin järjestäytyneitä eivätkä ne ole uhanneet koko kansaa vaan yleensä vähemmistöä.

Tunnetusti terroristit ovat hyökänneet jotakin instituutiota tai ryhmää vastaan. Taustalla täytyy kuitenkin olla järjestöjen tai henkilöiden välisiä konflikteja, sillä edes terroristit eivät huvikseen tuhlaa ovelan kuolettavia juoniaan jos heillä ei ole siihen aihetta. Siksi yhdeksi tärkeimmistä puolustuskeinoista onkin noussut ulkopolitiikka. Valtiot voivat tuskin enää puhua ulkopolitiikastaan ottamatta huomioon terrorismia, mutta myöskään terrorismista ei voida puhua ilman ulkopolitiikkaa. Suomi on yrittänyt hoitaa ulkopolitiikkansa siten, että suhteet muihin maihin ja järjestöihin säilyisivät hyvinä. Solmimme kansainvälisiä sopimuksia ja teemme yhteistyötä monien valtioiden kanssa eikä Suomella tällä hetkellä ainakaan näyttäisi olevan suoranaista uhkaa tai vihollista, jonka valtiomme olisi harjoittamallaan politiikallaan hankkinut. Itä-länsi— vastakkainasettelukin on väistymässä ajatuksistamme. Emme enää näe suurimpana uhkanamme Venäjää, joka voisi millä hetkellä tahansa rynnistää rajan yli laajentumisinnossaan.

Suomen hyvien ulkopoliittisten suhteiden takia ajatellaankin, ettei Suomella olisi akuuttia vaaraa terroristien suhteen. Tapanamme on myös ollut pysyä puolueet-

tomana valtiona ja turvata näin maamme turvallisuus. Emme kuitenkaan voi enää luottaa Suomen sitoutumattomuuteen, sillä liittyessämme Euroopan Unioniin olemme jo ottaneet kantaa maailmanpolitiikkaan, vaikka maamme onkin sanottu lähinnä syrjästä seuraajaksi. EU:n tiivistäessä yhteistä turvallisuuspolitiikkaansa myös Suomi joutuu tekemään ratkaisuja ulkopolitiikkansa suhteen. Ottamalla osaa EU:n ensimmäiseen monikansalliseen taisteluosastoon, Suomella on mahdollisuus osallistua yhteiseen sotilaalliseen kriisinhallintaan, mutta Suomi ei enää pysykään tuntemattomana ja pienenä pohjoisen valtiona, joka on tunnettu saunasta ja joulupukista. Tuleeko meistä uusi mahdollinen kohde terroristeille? Sotilaallisen yhteistyön laajentuessa Suomi joutuu myös miettimään Natoon liittymisen tarpeellisuutta. Takaisimme itsellemme avun kriisin sattuessa, mutta kansainvälisiin sotilasjärjestöihin kuulumisen voisi mahdollisesti tarkoittaa terrori-iskujen kohdistumista myös Suomeen, sillä osa jäsenmaista on osallistunut kansainvälisiin operaatioihin esimerkiksi Irakissa ja tukee Yhdysvaltojen sotaa Irakia vastaan. On mahdollista, että terroristit liittäisivät Suomenkin näiden maiden tukijaksi.

Suomessa on useiden muidenkin Euroopan valtioiden tavoin

tiukennettu turvajärjestelyjä syyskuun 11. päivän jälkeen. Isku, joka osui maailmanpoliisin saappaisiin astuneen USA:n maaperälle, hätkähdytti koko maailmaa. Mutta jos Suomea vertaa Keski-Euroopan valtioihin, niin täällä oikeastaan vasta mietiskellään vastaavanlaisen iskun mahdollisuutta kun taas esimerkiksi Iso-Britannia varustautuu jo toden teolla. Saataisimme siis olla hyvä kohde yllättävälle hyökkäykselle. Voimme

yrittää pienentää terrori-iskun riskiä, mutta länsimaisena hyvinvointivaltiona uhka tuskin tulee koskaan poistumaan, varsinkin kun rikkaiden ja köyhien maiden välinen kuilu on syventynyt maailmassa entisestään.

Toisaalta Suomi ei vielä välttämättä ole saavuttanut tarpeeksi tärkeää roolia maailmanpolitiikassa. Suomeen tehty isku ravis telisi oman maamme lisäksi tietysti myös muuta Eurooppaa, mutta

olisiko sillä maailmanlaajuisesti kovin suurta uutisarvoa. Pääseminen kaikkien lehtien otsikoihin ympäri maailmaa on kuitenkin tärkeää terroristeille. Miksi siis tehdä isku syrjäiseen Suomeen, kun valittavana on myös herkullisia Keski-Euroopan maita? Meillä on siis vielä hieman aikaa valmistella ja varautua iskuun ennen kuin terroristit huomaavat oivalliseen kohteen täällä Skandinaviassa.

Irakin sodan opetukset

Tatu Airo
Mukkulan lukio

Yhdistyneiden kansakuntien, useiden alan asiantuntijoiden, tuhansien rauhan puolesta marsivien aktivistien ja miljoonien tavallisten ihmisten äänekkästä vastustuksesta huolimatta ryhtyivät George W. Bush ja Tony Blair luomaan kansanvaltaa Saddam Husseinin hirmuhallinnosta kärsineeseen Irakiin sotilaallisin voimakeinoin. Liittouman joukot etenivät nopeasti aavikon hiekkamyrskyistä huolimatta, ja ali-voimalla maataan puolustaneet irakilaisotilaat keskittyivät hidastamaan vastustajansa liikettä.

Menestyksekkäiden sotatoimien ansiosta Irak oli liittouman hallussa lähestulkoon ennalta suunnitellun aikataulun mukaisesti. Amerikkalaisten propagandakoneisto julisti irakilaisten viimein olevan vapaita, mutta jätti mainitsematta, että todelliset ongelmat olivat vielä täysin vailla ratkaisua. Uutiset levottomuuksista Irakissa ovat puuduttavan arkipäiväisiä, eikä yhteisymmärrykseen pääseminen etnisesti ja uskonnollisesti hajanaisessa maassa näytä kovinkaan todennäköiseltä.

Merkittävässä sodissa on se hyvä puoli, että ne antavat ihmiselle mahdollisuuden ottaa opikseen. Eri asia tietenkin on, käyttääkö ihminen kyseistä mahdollisuutta hyväkseen. Yhdysvaltojen huonot kokemukset esimerkiksi Vietnamin

sodasta ja ehkä myös Afganistanin sodasta eivät estäneet sitä jälleen kerran puuttumasta väkivaltaisesti toisen maan asioihin, kun sen omat edut toimenpiteitä vaativat.

Irakin sodalla on kiistatta ollut enemmän kielteisiä kuin myönteisiä seurauksia. Vakaiden olojen luominen maahan on osoittautunut vaikeaksi tehtäväksi, eikä tavallisten irakilaisten arkielämä ole ainakaan vielä kohentunut entisestään. Jälleenrakentaminen, vaikka työpaikkoja loisikin, tulee länsimaille todella kalliiksi. Vastarintaan ryhtyneet kapinalliset kokevat käyvänsä pyhää sotaa kristittyjä hyökkääjiä vastaan, ja ääri-islamilaisten liikkeet uhkaavat entistä useammin länsimaita terrori-iskuilla. Länsimaiden maine kärsi, kun sodan yhtenä perusteena pidettyjä joukkotuhoaseita ei löytynyt, ja viimeistään se lokaantui järkyttävien vankien kidutusta kuvanneiden valokuvien paljastuttua.

Täysin epäonnistunut Irakin valloitus ei kuitenkaan ollut. Saddam Husseinin raaka diktatuuri kukistui viimein, ja liittouma selvisi lyhyehköstä sodasta vähäisin tappiopin. Sota opetti kuitenkin amerikkalaisille ja esimerkiksi briteille paljon. Jotta hyökkäyssota saisi laajan kannatuksen, sen oikeutus pitäisi pystyä perustelemaan paremmin. George W. Bush tuntuu olettavan,

että muslimit ovat vilpittömän innokkaita omaksumaan länsimaisen elämäntavan. Islamin uskon merkitystä muslimeille ei kuitenkaan kannattaisi aliarvioida.

Sota antoi myös varoituksen maailman hirmuhallitsijoille: Yhdysvallat ei jää toimeettomaksi, mikäli sen etuja uhataan. Useampikin asiantuntija on sitä mieltä, että George W. Bush ryhtyi Afganistanin ja Irakin sotiin tyydyttäkseen New Yorkin terrori-iskujen seurauksena amerikkalaisten verensainetta kohottaneen kostonhimon. Sodan pelottamana esimerkiksi Libya luopui kokonaan ydinaseistaan, ja Iran osoitti joustavuutta päästäessään Kansainvälisen atomienergiajärjestön tarkastajat rajojensa sisäpuolelle.

Nykyaikaisen tiedonvälityksen ansiosta myös Suomen kaltainen sivustaseuraaja voi viisastua Irakin sodan opetuksista. Sota on näyttänyt, että armeijan on turvattava viime vuosisadan lopulla kehitettyyn verkostokeskeiseen sodankäyntitapaan selvitäkseen nykyajan taistelurintamalla. Menestyvän armeijan on kyettävä strategisiin iskuihin, voimakkaisiin rynnäköihin ja ennen kaikkea psykologiseen sodankäyntiin. Suomi on toiminut viisaasti panostaessaan viime vuosina strategisen iskun torjuntakyvyn kehittämiseen. Maamme kannalta valitettavasti

on Irakin sodan perusteella todettava, että yleiseen asevelvollisuuteen perustuva aluepuolustus ei enää ole tehokkain mahdollinen sodankäyntitapa. Muiden muassa Venäjä ja Ruotsi ovat määrätietoisesti pyrkineet amerikkalaisten esimerkkiä noudattaen kehittämään sodankäyntifilosofiaansa verkostokeskeisen johtamisjär-

jestelmän suuntaan. Rajallisten voimavarojensa vuoksi Suomen on käytännössä hyvin vaikea muuttaa puolustusratkaisuaan. Yhteistyö liittolaisten kanssa on nykyään entistä tärkeämpää. Mikäli maamme haluaa pysyä kehityksessä muiden mukana, on sillä edessään vain yksi suunta, joka johtaa väistämättä Natoon.

Irakin sodan tärkein opetus oli se, etteivät länsimaat voi demokratisoida ja modernisoida muslimimaita väkisin. Olisi mielenkiintoista tietää, kuinka monta sotaa ihmiskunta joutuu vielä kokemaan, ennen kuin suuret päättäjät ottavat tosissaan vanhan sanonnan, jonka mukaan sodassa kaikki häviävät, voittajatkin.

Paras Suomen puolustaja on suomalainen itse

Marle Parind

I

Haluan kertoa teille minun rakkaasta isoisoisästäni, sillä hän oli todellinen sankari. Kukako minä olen? Ei sillä väliä. Voit pitää minua anonyyminä kertojana, äänenä nykyhetkestä, joka mielettömällä kiihkolla ja suurella kunnioituksella haluaa kertoa isoisoisänsä tarinan. Eikä vain ainoastaan sen takia, että hän oli vanha ja arvokas sodankäynyt veteraani, joka kantoi hienoja ja arvokkaita sotamerkkejä takkinsa kuluneessa hihassaan. Olenhan minä lukenut historiaa suurella mielenkiinnolla ja tiedän talvisodasta paljonkin, ja olen aina osoittanut suurta kunnioitusta vanhoja sotaveteraaneja kohtaan. Mutta kun eräänä sateisena syysiltana hänen kuolemansa jälkeen löysin hänen vanhat ja pölyttyneet sotapäiväkirjansa, ja luin millaisia hänen syvimät ajatuksensa olivat häidän hetkellä, minä ymmärsin, millaista rohkeutta vaatii vanhalta ja arvokkaalta mieheltä paljastaa itsestään myös herkkä puoli. Eihän silloin sopinut puhua tunteistaan avoimesti. Myös nykyään moni suomalainen mies voi kokea tunteidensa paljastamisen erittäin vaikeaksi. Täytyy olla kova, tai ainakin näyttää siltä. Muutenhan sitä voi helposti mennettää uskottavuutensa.

Minä kuvailisin sodankäynyttä suomalaista miestä seuraavin adjektiivein: Kova, lujatahtoinen, herkkyyttään piilotteleva, vereltä ja hieltä tuoksuva, karu, uskollinen, arvokas, pelokas, rohkea, suurusuu, mahtaileva, ylpeä, epäitsekäs ja kyllä, isänmaataan rakastava. Ehkä minullakin oli ennen tietynlainen kliseinen kuva nuorista sotilaista. Voima toi valtaa ja rohkeutta, monet tuliaseet pelastivat pahalta, tappaminen oli helppoa, sillä sehän "kuului asiaan". Kotiin palattiin, vietiin Ellit vihille ja oltiin kuin ei oltaisi oltukaan. —Väärin! Kyllä todellisen sankarin tekee oikea mies, joka tuntee, asettaa itsensä alttiiksi vaaralle myös toisten takia, mutta joka osaa myös toimia itsekkäästi. Mies, joka osaa jakaa rakkauttaan myös ystävilleen, vaikkakin sitten piilotetusti. Mies, joka saattaa joskus myös haista pahalle, todelliselle, elämälle. Mies, joka puolustaa omaansa olemalla vain oma itsensä, ja joka epätoivon keskellä pystyy kaikesta huolimatta uskomaan itseensä ja muihin. Se peittoaa voiman ja vallan. Suomalainen sisu on parhaimmillaan sitä, että osaa tuntea ja ajatella. Ja vaikka sitä sitten joskus joutuisikin vaaran uhatessa kylmettämään sydämensä, todellinen sankari osaa hallita sitä. Niin, paras Suo-

men puolustaja on suomalainen itse, mutta minun isoisoisäni oli sitäkin enemmän. Hän tunsi. Hän oli sankari.

II

Niitä on joka puolella niin perkeleesti. Puoli miljoonaa miestä ja meitä parisataatuhatta vähempi. Eikä ne kerro mitään, käskevät vaan oottamaan. Nyt ei kuulu mitään, lukuunottamati kaukasia jysähäyksiä ja haavottuneiden vaikeuksia. On se niin toivotonta kuunneltavaa. Heikkilän Jussi siitä iha meidän naapurista haavottu tänään pahasti, sai monta osumaa molempii jalkoihinsa, vaikka minä huusin sille, että elä perkele hyvä mies nouse ku ne ampuu suoraa eestä. Eihän se kuunnellu, on se niin jäärä ollu pienestä asti. Jos minä olisin ees hetkee aikasemmin ollu tarkempana niin Jussi kävelis vielä omin jaloin. Eero sano, että se on jätettävä. Että ei siitä oo muuhu ku hidastamaa muita, että se tapattaa vielä koko joukkueen. Minähän sanoin sille, että suomalainen mieshän ei omaansa vapaaehtosesti jätä. Tappeluhan siitä synty. Korhosen ilikka ja sen vanhempi veli Risto sai meitä siinä oikein urakalla erottaa, ja Risto jo siinä huus, että "On se

nyt yhtä perkelettä, että täällä suomalaiset miehet keskenään tappaa toisiansa ‘~ ja siinä samassa ne oli huomannu meidät ja hiipineet lähemmäksi kun me oltiin tapeltu, ja kyllä siinä raivo sokas nii, että ryssiä kaatu urakalla. Se oli kyllä ihmepelestuminen, että kyllä siinä raavas mies itkee vuolaasti ku pikkupoika. Jussihan siinä jäi henkiin, mutta Eero kaatu heti ku yks niistä ampu sitä suoraa päähän. Oli se kyllä semmosta jälkeä, että sitä ei toivois kenenkään näkevän. Kyllä täällä perkele itketään! Ensin pidät yhtä siinä kaverin kanssa ja seuraavassa hetkessä näät ku se makaa siinä maassa verisenä ja vääntyneenä. Eikä kaikille ole ees henkilökohtasia varusteita annettu, ja niillä, ryssillä, on kaikki tehty ja suunniteltu valmiiks. Mutta meillä on puolustustahto niin perkeleen kova, että siitä ne ei selviä. Ja sen minä sanon ja vannon, että jos minä täältä vielä hengissä selviän, niin minähän vien heti Eeva-Kaarinan vihille.

Korhosen Risto ilmotti tänää, että ne aikoo pääsääntöisesti hyökätä Karjalan kannakselta, ja että me alotetaan sinne eteneminen heti aamuyöstä. Me oltiin varauduttu siihen, että ne olis keskittäny päähyökkäyksensä sieltä, mutta eilenhän se huomattu että niitähän tunkee joka puolelta. Torjuntavoitto meidän hyväks oli Jumalan armoa sanon minä. Minä istuin siinä Jussin vieressä pitkän tovin ja sanoin sille etten sitä jätä vaikka olis mikä. Minähän en ystäviä jätä, Jussihan oli ollu mulle aina ku oma velipoika. Sen minä sanoin sille, ja joukkueen lääkintämies se vaan pudisteli päätänsä, mutta minähän en siitä välittäny. Minähän vaikka kannan sen omin käsin pois täältä pakkashelvetistä. Minähän en luovuta, en vaikka niitä tulis kuinka paljon lisää. Ja minähän en kerro sille, että Eeva-Kaarina kirjotti mulle sen vaimon ootta-

van pientä. Jussi saa kuulla sen siltä itse kun se palaa täältä kotiin. Ja sehän palaa, ja minähän vien Eeva-Kaarinan vihille.

Minä makasin valveilla pitkään viime yönä. Ulkona oli jäätävän kylmä ja kuolemanhiljasta. Ilkka oli kipinässä ja se oli tietysti nukahtanu, ja Risto tuli ja potki sen hereille ja raivos niin perkeleesti, mutta älysi sentäs raivota hiljaa. Meillä ei oo varaa toiseen yllätyshyökkäykseen. Miehet on väsyneitä, eikä kukaa oo saanu oikee syödäksensä. Missä välissä sitä ehtii ku ryssät on heti valmiina ku istahat vähäks aikaa persiilles. Eipä silla, leipäki on niin kovaa tässä pakkasessa, että se tarvii ensin sulattaa, eikä sellaseen oo aikaa. Lääkintämies Pesonen saa työskennellä tosissaan yötä päivää. Viljasen Matti on kovan influenssan kourissa ja se harhailee jatkuvasti ympäri leiriä. Se luuli Pesosta ryssäks ja meinas ampuu sen. Risto kerkes kuitenkin hätiija raivos taas niin perkeleesti mutta älysi kuitenkin raivota hiljaa. Risto on meistä vanhin, joukkueen johtaja. Ja ihan hyvä johtaja onkin, paras, mutta on se sellanen raivoomaan ettei toista oo. Minä olen kaiketi nuorimmasta päästä, lukuun ottamatta Koskisen Villeä ja Korpelan Eemeliä, parisen vuotta minua nuorempia. Hyvä että pojat kerkesivät sotaväestä ulos kun heti jouduttu sotimaa. Eipä sillä, poikien taistelu —ja puolustustahto on kovempi ku monella muulla vanhemmallakaan kapteenilla. Sellasta rohkeutta oo monessakaan miehessä nähny. Niiden äidit itki vuolaasti kun jouduttiin lähtemään. Minäkin itkin ku hyvästelin Eeva-Kaarinan. Ei se sitä huomannu, koska enhän minä sitä sille kehannu näyttää. Isä sano aina ettei tosimiehet itke. Mutta minä itkin ensimmäistä kertaa naisen tähden. Eeva-Kaarina hymyi, anto mulle valkoset pellavasukkansa ja käveli pois. Ne sukat on yhtä pienet, puhtaat, pehmeätja kauniit niinku Eeva-Kaarinaki on, ja ne on mulla mukana. Ja minä hypistelen

niitä yöllä sillon ku kukaan ei nää- ja aattelen sitä tyttöä. Ja minähän vien sen tytön vielä vihille.

Ryssät on kuulemma pysäytetty Läntisellä kannaksella Summassa. Tieto anto aamusella miehille lisää itsevarmuutta ja hyvää tuulta, ja sai Matinki parantumaa influenssasta. Se pyyteli lääkintämies Pesoselta niin kauan anteeks, että Pesone hermostuja lato sille rauhottavia ennen ku saatu käsky lähtee etenemää kohti Laalokan pohjospuolta, kohti pääpuolustusasemaa Karjalan kannaksella. Me lähettii etenemää Tolvajärvelta kohti Sortavalaa, ja sitä kautta Laatokkaan. Ne tarvii siellä lisää puolustusvoimaa. Mikkelistä lähetettiin kuskeja noutamaan haavottuneita ja viemään ne suoraan Helsinkiin saamaan tarvittavaa hoitoa. Jussi lähetettiin niiden matkaan. Minä menin sen luo ennen ku se vietiin ja vannotin sitä että se kanssa sitten pääseeki perille, ja annoin sille kaks kirjettä, jotka se lupas toimittaa Eeva-Kaarinalle ja mun kotiini. Ja mä sanoin sille, että me tullaan olemaan vielä ylpeitä meidän isänmaasta, ja että ollaa kaikki vielä yhdessä ja elossa. Sitten ne lähti ja vei Jussin mukanaan, ja minä olin ensimmäistä kertaa omillani.

III

joulukuun loppupuoli 1939

Kello on nyt noin 19. 25ja ne käskivät taas oottamaan. Olemaan valppaita mutta oottamaan. Ne anto varoituksen mahdollisesta väijytyksestä eessä päin muutaman kilometrin säteellä. Meillä on puolustustahto kova, mutta varustuksessa on paljon puutetta. Tänää huomattu osan aseista olevan jäässä, ei niistä taida olla enää mihinkää. Kukaa ei tunnustanu, ja Risto raivos taas niiperkeleesti, mutta älysi sentäs raivota hiljaa. Se lähetti Ilkan tunnustelemaa josko niitä ryssiä näkys eessä päin. On se aika viisas kaveri, mutta on se niin perkeleen kova

raivoomaan. Ilkkaa ei vielä näy. Joku oli älynny tehä hernerokkaa ja me saatiin vihdoinki jotai syödäksemme. Minä sain parikseni Viljasen ku ne vei Jussin mensesää. Hyvä, että veivät, näkiväthän ne nyt ettei se mies pysty enää taistelemaan. Suomalainenhan ei omaansa jätä, ei vaikka olis kaksin koko Puna-armeijan keskellä. Minä en koko Viljasen Mattia ees oikeastaan tunne, mutta tänää siinä ku syötii hernerokkaa se sano mulle, että "Oot sinä Alekski kyllä niin perkeleen hyvä jätkä!" Ja se nauro ilosesti nii että sen harvat hampaat näky. Nii se nauro ilosesti täällä kuoleman keskellä. Kova mies kuulemma tappeleen päissänsä, multa muuten ilonen kaveri. Minähän naurahin sitten siinä ja sanoin sille, että "Syöhän sinä hernerokkas loppuun ja meehän sitten Pesosen puheille uudemman kerran ". Ja siinä sitten äijät naureskelivat ja Risto raivos taas että ryssät kuulee, mutta älysi sentäs raivota hiljaa. Ja minähän nauroin myös ja olinhan minä salaa ilonen moisesta kommentista. Ja sitten mietin, että mitähän se Eeva-Kaarina mahtaa nyt ajatella.

Kello on noin kahdeksan ja ilkka palas äsken takasi. Ja se palas niin hiljaa, että Mattihan se luuli taas omaa miestänsä ryssäks ja meinas ampuu sen. Ja Ristohan taas raivos oikee kunnolla ja määräs minut ja sen kulkemaa ensimmäisenä ku lähtö tulis. Takana tai etulinjassa, tokkopa sillä nyt niin suurta merkitystä enää tässä vaiheessa on, mutta on se kyllä semmonen paikka, että siinä jos jossain sitä on mies Herransa eessä. Yhessä siinä ollaa kaikki tappamassa. Ja Ilkkahan se oli sitte havainnu ryssiä eessä päin. Niillä on siellä kokonainen leiri täynnä aseita ja vaunuja. On se kyllä semmonen kaveri kulkemaa, että ei ääntäkää kuulu. Siinä se on arvokas kaveri. Meillä on puolustustahto kova ja nyt me ollaan etulyöntiasemassa. Ja Risto kokos meidät tekemää

hyökkäyssuunnitelmaa ja ensimmäistä kertaa se oli hyvällä päällä ja läimäytti nuorempaa veljeensä jopa selkään, ku se oli kerta toiminu nii hyvin. Ja Pohjosen poika Marttihan se kysäs, että voitasko näin joulun alla vaihtaa joukkueen tunnussana 'jouluporsaaks "ja miehethän siinä sitte naureskelivat, siinä kuoleman keskellä naureskelivat. Ja Ristohan se taas räjähti raivoon ja anto käskyn lopettaa tyhmit kysymykset ja määräs miehet olemaan vakavia. Hetken sen nenäsieraimista tuprus höyryä, mutta meidän tunnussanana käytetään nyt jouluporsasta. Me päätettiin että hyökätää yöllä niitte leiriin ja näytetään niille millasta on kunnan suomalaine sisu. Nehän tässä on meidän maille tunkeutuneet helvetti soikoon! Ja minähän menin sitte telttaan ja suukotin valkosia pellavasukkia ja mietin, että mitähän se Eeva-Kaarina mahtaa nyt ajatella.

IV

Maaliskuun lopulla, Helsingissä 1940

Minä en vieläkää muista mitä tapahtu sen jälkeen ku me oltu hyökätty niitten leiriin sillon yöllä, joulukuun loppupuolella 1939. Siinä sitä oli kunnan suomalaista sisua jos jossakin oli! Mutta sen minä sanon, että sydämen ne repi meiltä rinnasta. Ja minähän olin niin vihane ja huusin Herralle että miksei se ottanu minuaki mukaansa, että miksikä se sillä tavalla tahto meitä kiduttaa, Suomen omia poikia omalla maallaan! Meidän joukkueesta kaatu yli puolet ja loput haavottu pahasti, mutta ei me niille armoa annettu sitte yhtään! Jumiinhan me sinne jäettiin, sinne Jumalan selän taakse, eikä päästy ees Sortavalaan asti. Ne tiedotti että siellä kaatu omia poikia Laatokan pohjospuolella, mutta kyllä niillä riitti sitä suomalaista sisua ja nehän pysäytti ryssät! Ja niitähän tapettiin sitten niitten oman tulivoiman avulla. Kyllä sitä raivo sokasee sotapojan

ku kavereita kuolee siinä vieressä ja omalla maalla. Omalla maalla perkele! Sen minä muistan, että me lähettii yöllä ja meillä oli etulyöntiasema siinä lähitaistelussa. Oli se kyllä nii että meistä oli tullu hetkessä tappajia. Sitä oli lyhyessä ajassa tottunu näkemään nii paljon verta ja kuolemaa että siinä oli pakko kovettaa sydämensä jos tahto pysyy hengissä! Ei sitä siinä ehtiny ajattelemaa, että siinä meni jonkun poika, tai isä, tai mies. Sitä vaan tappo, ja nyt myöhemmi ne on unissa koko ajan ja välillä sitä tahtos vaa kuolla. Ja sitten minä huudan taas Herralle että miksikä se antaa suomalaisen miehen sillä tavalla kitua omalla maallaan. Enkä minä saa vastausta, mutta oon minä kuitenkin vielä hengissä pysyny.

Ja siinä me oltu Matin kanssa maassa eikä sanottu mitään. Ja sitten Matti nauro siinä äkkiä nii että vaan harvat hampaat näky. Ei sanonu mitää, nauro vaan siinä kuoleman keskellä. Ja sitte se lähti mutta niitä oli liian monta enkä minä kyenny sitä estämään ja se tuottaa niin suurta tuskaa, että välillä sitä raavas mies itkee vuolaasti ku pikkupoika. Ja sen minä muistan että ne ampu sarjatulen eikä siinä enää voinu mitää ku ne sai Ilkan. Ja Risto raivos taas niin perkeleesti eikä ne saanu sitä hengiltä vaikka kuinka yrittivät. Oli siinä meillä semmonen joukkueenjohtaja ettei oo toista. Ja sen minä muistan, että siinä makas Suomen omia poikia omalla maallaan verisenä ja vääntyneinä. Siinä raivon sokasemana minä olin tappaja joka vaan tappo välittämättä mistää muusta. Ja sen minä muistan, että Korpelan Eemeli oli siinä niitten eessä iha yksin ja minä huusin perkelettä ja juoksin avuksi. Sen jälkeen minä muistan että pimeni ja että minä tosissani halusin kuolla. Siinä hiljasuudessa, kuoleman keskellä minä kuitenkin vielä mietin, että mitähän se Eeva-Kaarina mahtaa nyt ajatella.

Ensimmäinen asia jonka minä muistan heräämiseni jälkeen viikkoja myöhemmin oli Heikkilän Jussin arpinen naama, ja täytyy kyllä myöntää etten oo ikänä ollu nii ilonen, vaikka se onki ruma ku mikä. Ja se seiso siinä omilla jaloillansa. Eipä sillä, huterasti ne vielä toimi, mutta siinä oli sitä suomalaista sisua jos jossaki sitä oli! Ja Ristohan se siinä makas vieresessä sängyssä ja raivos taas niin perkeleesti ku ei saanu yhtä tupakkia polttaa. Minä

sanoin sille, että oli perkeleen hienoa nähä se siinä hengissä, ja sehän murahti ja käänsi kylkeänsä. Ja minähän sanon että se oli taatusti salaa siitä ilonen. Ja sen minä muistan, että Eeva-Kaarina tuli sinne minua katsomaan, ja sillä oli jalassaan valkoset pel-lavasukat, vaikka ulkona oli vielä pirun kylmä. Ja sehän oli niin kaunis että ei oo toista ja minähän päätin, että tuon tytön minä kyllä vielä vien vihille. Ja oli se sellanen tyttö, että se ehti mi-

nua kosia, ennen ku minä suutani siinä ehdin ees avata. Se kuiskasi hellästi mun korvaani, että "Aleksi sinä olet minun sankari, sinä annoit meille tulevaisuuden." Ja siinä minä sitten itkin naisen eessä vuolaasti ku pikkupoika ja olin salaa onnellisempi ku ikänä. Ja minähän ajattelin, että kyllähän sitä suomalainen mies osaa olla kovan kuorensa alla välillä aika pehmo.

Ullakoiden kätköistä

Joskus vinteiltä ja varastoista löytyy siivouksen yhteydessä myös reserviläisiä kiinnostavaa materiaalia. Oheiset Heikki Pajunvesan löytämät 30-vuotta vanhat Reserviläinen-lehdet ovat tästä mainiona esimerkkinä. Lehtiä selatessa tulee temmatuksi keskelle vanhoja tapahtumia ja tunnelmia. Osa asioista ovat täysin vieraita ja outoja, jotkut taas hämmästyttävän tuttuja tämän päivän ihmisille.

Päijät-Hämäläistä reserviläistä kiinnostavat siellä täällä vilahtavat tutut nimet sekä erityisesti numerossa 6/73 oleva juttu Hämeen maanpuolustusjuhlasta Lahdes-

Uiva panssari suojaa rantatunneita joukkoja.

ta. Olisipa ollut mielenkiintoista olla paikalla katsomassa taistelunäytöstä, jossa Pikku-Vesijärven yli on suoritettu hyökkäys uivalla kalustolla suoraan Vesijärven

sataman alueelle. Mukana on ollut uivia panssareita, maitse edenneitä raskaita panssareita, it-panssareita, kenttätykkeitä yms. ja mausteena vielä pari Fouga.

liittojen talvi- kilpailut ResUL

Viesti 4 x 7,5 km

- 1) Etelä-Pohjanmaan AU I (K. Kuntola, K. Lähdesmäki, O. Männistö, V. Reini) 1.57.18
- 2) Varsinais-Suomen AU (T. Tuominen, R. Heikkilä, M. Rouhiainen, K. Vähäkylä) 2.06.09
- 3) Lahden AU (H. Ollila, H. Pajunvesa, H. Mäkelä, P. Teppola) 2.07.35.

Kouluttajat kävivät vähän väliä katsomassa, mitä pojat puuhaavat. Majuri Esko Nieminen katsoo karttaa, jota selittävät vas. Matti Haanpää ja Hannu Tukia.

Kukas se siinä hosuu karttakepin kanssa?

ATTE SARILO JA HEIMO LAHTINEN RUL:N LIITTOVALTUUSTOON

Juhani Reentilä

Reserviupseeriliiton liittokokous kokoontui Rovaniemellä 30.-31.11.2005. Päijät-Hämeen upseereita kokouksessa edustivat piirin puheenjohtaja Juha Nuoritalo sekä Risto Vuorisalo, Atte Sarilo, Juha Tarnanen ja Juhani Reentilä. Liittokokous kokoontuu kolmen vuoden välein ja valitsee RUL:lle puheenjohtajan ja liittovaltuuston seuraavaan liittokokoukseen saakka.

Päijät-Hämeen upseereilla on ollut valtuustossa kaksi paikkaa, joista yksi on jäsenmäärään perustuva paikka ja toinen on yksi kolmesta maanpuolustusalueille herrasmiehsopimuksella sovitusta paikoista. Myös tässä kokouksessa saatiin muiden piirien kanssa sopuisasti neuvotellen pidetyksi toinenkin paikka.

Liittovaltuustoon tulivat kapt Atte Sarilo (Lahti) ja hänen varalleen kapt Tero Kallio (Nastola) sekä toiselle paikalle kapt. Heimo Lahtinen (Orimattila) ja hänen varalleen tuli ylil Jukka I. Mattila Helsingistä. Liiton puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti toiselle kaudelle kapt Tapio Peltomäki (Turku).

Kokouksessa liiton puheenjohtaja selvitti edellisen kolmivuotiskauden toimintaa (2002-2004) sekä toiminnanjohtaja Janne Kosonen liiton suunnitelmaa seuraavalle kolmivuotiskaudelle (2005-2007). Pienin tarkennuksin liiton toimintalinjaukset hyväksyttiin.

Samaan aikaan Rovaniemellä piti syyskokousta Suomen Maanpuolustusnaisten Liitto. Yleinen ohjelma kaikkine vierailuineen

upseereilla oli yhteistä maanpuolustusnaisten kanssa.

Liittojen kokousten avajaiset oli yhteinen tilaisuus, jossa pääpuhujana oli Lapin läänin maaherra Hannele Pokka. Liittojen kokousten avauspuheet pitivät puheenjohtajat Tapio Peltomäki ja Pirkko Raittila.

Lauantaina oli iltapäivällä Lappi Areenalla maanpuolustusjuhla, johon oli saapunut eri puolilta Lapin lääniä n. 600 veteraania, sekä miehiä että naisia. Juhlapuheen piti FT Sampo Ahto. Juhlassa oli historiallinen kuvaelma, jossa tuli esille pukujen, kalvojen ja musiikin keinoin Lapin historiaa aina maakunnan polttamisesta lähtien Lapin jälleenrakentamiseen. Musiikista vastasi yhdistetyt soittokunnat, jotka tulivat Kajaanista ja Oulusta vahvistamaan Rovaniemen sotilassoittokuntaa. Illalla kokouspaikassa eli hotelli

Pohjanhovissa oli juhlaillallinen, jonka aikana esiintyivät Lapin kamariorkesteri ja Tiina Aikio, jonka tehtävänä oli esittää lappalaisia joikuja.

Sunnuntaina oli jumalanpalvelus Rovaniemen kirkossa ja vierailu Lapin Lennostoon ja Lapin Ilmatorjuntarykmenttiin. Valitettavasti sää oli sumuinen ja pilvet matalalla. Lentonäytös jäi vähän vailinaiseksi, kun esitykseen varattu Hornet joutui ennen rutiinilennolle lähtöään esittämään ohjelmaansa matalalla aivan kentän päällä. Yleisö olisi tarvinnut kuulosuojaimet, mutta onneksi ymmärsimme laittaa sormet korviin. Kentällä oli nähtävänä myös Ilmatorjuntarykmentin käytössä olevaa kalustoa tutkineen ja ohjuksineen.

Rovaniemen liittokokous oli kokonaisuudessaan hyvin järjestetty ja onnistunut.

Nimitervehdyksellä tuet omalla paikkakunnallasi tehtävää vapaaehtoista maanpuolustustyötä. Tervehdyksen hinta 35,- eur, koko 80x12 mm. Muut ilmoituskoot ja hinnat: kokosivu (246x165 mm) 170,- eur, 1/2 sivu (123x165) 100,- eur, 1/4 sivu (57x165) 60,-eur.

Pimeä ammunta kisa pisti taidot koetukselle

Taisto Takkumäki

Helsingin SPOL-killan joukkue oli paneutunut kilpailuun oikein kunnolla. Varusteiden lisäksi myös taidot olivat kunnossa ja sen myös näki. Kuva Taisto Takkumäki

Lahden Reserviläiset ry järjesti talvisen pimeä ammunnan Hälvälän ampumaradalla 22.1.2005. Sää oli sopivan pilvinen ja lämpötila pari astetta pakkasen puolella, joten olosuhteet olivat ihanteelliset kilpailuja ajatellen.

Kilpailuun oli ilmoittautunut reilut 40 aktiivista reserviläisampujaa ympäri Suomea. Kaukaisimmat osallistujat olivat saapuneet satojen kilometrien päästä. Halukkaita osallistujia olisi ollut enemmänkin mutta resurssi- ja aikapulan takia enempää kilpailijoita ei voitu ottaa mukaan.

Ajatus pimeä ammunnan järjestämisestä virisi Lahden Reserviläisten aktiivisten ampuien mielessä jo alkusyksyllä 2004 ja asiaan päätettiin ryhtyä viivyttele-

mättä kentältä saatujen positiivisten kannanottojen jälkeen.

Kilpailun suorituspaikkojen rakentaminen alkoi hyvissä ajoin aamupäivällä ja ripeän talkooporukan voimin radat valmistuivat illopäivällä. Kilpailu alkoi klo 15 ilmoittautumisella, jolloin samalla tarkastettiin kilpailijoiden turvallisen ampujan status sekä kilpailuluokka.

**Vaihtelevien ampuma-
paikkojen Suoritukset
sujuivat mallikkaasti ja
turvallisesti.**

Kilpailuluokat oli jaettu avoimeen- sekä vakioluokkaan. Avaimessa luokassa optiikan käyttö oli sallittu sekä valaisun kiinnitystapa oli vapaa. Vakioluokassa kilpailijoiden välineet olivat varustettu ilman optiikkaa, valaisulaitteen kiinnitys

oli myös mahdollista.

Suorituspaikkoja oli 4 kpl ja ampujat jaettiin siten 4 ryhmään. Kilpailijoille annettiin mahdollisuus tutustua ratoihin ennen varsinaisten suoritusten alkua. Varsinainen ampumatoiminta pääsi käyntiin 16.30. Suorituspaikkojen ampumaetäisyydet maaleihin olivat vaihtelevia 5-100 metriä. Minimilaukausmäärät suorituspaikkaa kohden olivat noin 20.

Kilpailu oli Lahden suunnalla järjestettynä ja näinkin suurelle joukolle suunnattuna tapahtumana laatuaan ensimmäinen. Haastetta kipailuun toi valon puute, jota korvaamaan oli laitettu ulkotulia sekä ampujan käyttämä valaisulaite.

Matkoiltaan vaihtelevien ampuma-
paikkojen suoritukset sujuivat mallikkaasti ja turvallisesti. Turvallisuuden takasivat ammattitaitoinen ratahenkilöstö sekä hyvän ase-
käsittelytaidon omaavat ampujat. Taktisen ammunnan airueena ja asianmukaisilla varusteilla varustautuneina esiintyivät Helsingin SPOL Kilta, joiden suorituksia kilpailussa oli ilo katsella.

Järjestäjät esittävät kiitoksensa reiluille kilpailijoille sekä Lahden varuskunnalle, jotka mahdollistivat tällaisen tapahtuman järjestämisen.

Tulokset:

Vakio luokka
1. Kari Koponen
2. Jari Rastas
3. Jarno Ahokas

Avoin luokka
1. Harri Svensk
2. Pasi Kupiainen
3. Jukka Mäki

Sompa-Jotos 2005

Tommi Tirkkonen

11.-13. helmikuuta 2005 järjestivät Kurikan Reserviläiset ja Reserviupseerit Sompa-jotoksen nimeä kantaneen talvijotoksen Kurikan vaihtelevissa maisemissa. Perinteiset mielikuvat Pohjanmaan tasaisuudesta haihtuivat Ison Karhuvuoren kivikkoista rinnettä kiivetessä, ja yhtä vaihtelevaa, kuin maasto oli myös jotoksen rastien tarjonta. Yhteensä 33 rastilla mitattiin partioiden taitoja sekä fyysisissä, sotilaallisissa että puhtaasti luontoon ja eränkäyntiin liittyvissä tehtävissä. Kaiken kaikkiaan perjantai-illan ja sunnuntai-iltapäivän välinen aika oli onnistunut kokonaisuus fyysisestä rasituksesta, hienoja maisemia, omien taitojen mittaamista ja reipasta kilpailuhenkeä.

Yhteensä 13 partiota, vahvuudeltaan 3 – 5 henkeä, lähti matkaan perjantai-iltana kello 20:00 alkaen Kurikan Yhteiskoulun pihalta. Sysmästä matkansa aloittanut neljimmiehinen partiomme lähti taipaleelle viimeisenä iltayhdeksän jälkeen. Koska matkaan käytetyllä ajalla ei ollut pistelaskun kannalta merkitystä, pidimme partiomme vauhdin varsin rauhallisena ja keskityimme rastien huolelliseen suorittamiseen kilpahiihdon sijasta. Etukäteen saamamme vihjeen mukaan joillain rasteilla arvosteltavana osiona oli itse suorituksen lisäksi myös partion johtaminen. Varsinaista tarvetta selkeään johtamiseen ei olisi ollut, koska tutussa porukassa roolit ja tehtävät olisivat jakautuneet itsestäänkin, mutta pistetytystä ajatellen jaoin tehtävät ja käskytin partion toimintaa partionjohtajan ominaisuudessa. Piristykseenä perjantaiyöhön tuli Majatuvan rasti, jolla pääsimme sisätiloihin nauttimaan välipalaa. Ilmeisesti keskittymisemme oli kohdallaan perjantain osuudella, mitä todisti 3. sija lauantaille lähdeäessä. Myöhemmästä lähdestämme ja

Auringon paistetta Ison Karhuvuoren rinteillä.

verkkaisesta matkanteostamme johtuen yöunet jäivät vajaan pariin kylmännihkeään tuntiin löysän laavukankaan ja kituvan tulen suojissa.

Lauantain urakka alkoi kohdaltamme kello 08:20 ja jatkui iltayhdeksän. Väliin mahtui lähemmäs 40 kilometriä hiihtämistä ja toistakymmentä rastia. Rastien järjestelyjen toimivuus ja monipuolisuus saivat osaltamme täydet pisteet. Perinteisen sotilaallisten miina- ja sinkorastien lisäksi mitattiin partion elvytystaitoja ja kykyä toimia liikenneonnettomuuspaikalla, arvioitiin etäisyyksiä, tehtiin kynsitulet ja mitattiin jään paksuutta ja kestävyyttä, muutamia mainitakseni. Vauhtia ja vaaratilanteita matkalla tarjosi laskettelu pitkin mäenrinteitä,

kivenlohkareiden ja vaivaiskoivikon seassa. Lupaava alkumme ei kestänyt lauantain rasteilla, vaan sijoituksemme putosi seitsemänneksi, minkä emme kuitenkaan antaneet masentaa, keskittyessämme nauttimaan kanttiinin parhaasta annista, eli kahvista ja munkista ennen lauantain ja sunnuntain välisen yön ruhtinaallisia 8 tunnin yöunia.

Sunnuntaina nautimme järjestäjän tarjoaman aamiaisen ja lähdimme koitoksen lyhyimmälle päivätaipaleelle, mielessämme maalissa odottava sauna ja uimamahdollisuus. Sunnuntain reitillekin riitti vielä muutamia rasteja ja loppuhuipenuksena reilun parin kilometrin pikataival kelloa vastaan. Maalissa uurastus palkittiin sommalla ja virkistäytymisellä kylpylä Molskiksessa. Hernekeittolounaan ja palkintojen jaon jälkeen otimme suunnan kohti kotia hyvissä tunnelmissa, vaikka puolikkaan pisteen ero edellä olevaan joukkueeseen kirvelsikin mieltä.

Lisätietoja: www.hakunetikka.fi/kurikanressut/sompajotos_2005.htm

Yhteistoimintaharjoitus kokoaa Päijät-Hämeen maanpuolustajat

MPK ry:n vuoden pääharjoitus järjestetään Hälvälän harjoitusalueella 22.-24.4. Harjoituksessa eri aselajien taistelijat pääsevät soveltamaan osaamistaan ja valmistavilla kursseilla oppimaansa. Harjoituksen mittavuus mahdollistaa todellisen yhteistoiminnan ja joukon toiminnan harjoittelun.

Yhteistoimintaharjoitus edellyttää pitkäjänteistä ja suunnitelmallista ennakkoharjoittelua. Harjoituksen johtaja Risto Vuorisalo seuraa suunnittelua mielteliäänä, etualalla Jouko Mäntykallio.

Päijät-Hämeen vapaaehtoisen maanpuolustuksen pääharjoituksella on jo vuosien perinteet. Aiemmin myös Pataljoonaharjoituksena tunnettu harjoitus sisältää nykyään tehtäviä jokaiselle halukkaalle. Jo harjoituksen koko itsessään työllistää kuljetuksen, muonituksen ja viestin osajia runsaasti.

Tämän vuoden harjoituksessa painotetaan perusyksilön puolustustaistelun valmistelua ja toteutusta. Harjoitusjoukon ytimessä on jalkaväkikomppania tukevine aselajeineen, joiden taistelu vastaanotopesäkkeestä tukikohtaan käydään harjoitellen ja soveltaen läpi. Nimen mukaisesti Yhteistoimintaharjoituksessa on tehtäviä laidasta laitaa: mm. sinkomiehet, maanpuolustusnaiset, tarkka-ampujat, lähetit, joukkueenjohtajat ja talous-au:t löytävät harjoituksesta oman paikkansa.

Erityistä huomiota harjoituksen valmistelussa on kiinnitetty siihen että jokaiselle harjoitukseen osallistujalle on riittävästi mielekkäitä tehtäviä, erityisesti tilanteenmuksista tekemistä. Kaikille saapujille selvitetään joukon kokoonpano, tehtävä ja johtaminen. Jokaisen taistelijan tulee saada selkeä rooli ja sen mukaiset tekemiset. Erityi-

sesti miehistötehtävissä toimiville on luvassa uusia haasteita – johtamisen kokonaisuus säilyttäen.

Koko harjoitusjoukolle kerrataan ennen soveltavan vaiheen alkua kohdekoulutuksina myös sotilaan perustaitoja. Ajan kultaamien muistojen varassa voi olla haastavaa asettaa miinoja tai pahimmillaan edes kohdistaa rynnäkkökivääriä!

Oppien ja soveltaen

Yhteistoimintaharjoituksessa päästään soveltamaan aiemmin opittua, ja jokaisella tilaisuus on oppia uuttakin. Entä jos pisto sydämässä kertoo että omassa aselajiosaamisessa tai taistelijan taidoissa olisi kohentamisen varaa ennen Hälvälään lähtöä?

Kevään aikana järjestetään kattava kokoelma aselajikursseja, joiden tehtävänä on tarjota kouluttautumismahdollisuus niin Yhteistoimintaharjoitukseen osallistuville kuin muillekin koulutusta tarvitseville. Helmi-huhtikuun tarjonnassa on johtamisen tueksi kaksi viestikurssia, aselajiosaajille

krh-, ja sissikurssit sekä vihollisen vaunuja vastaan pioneeri- ja pst-kurssi. Osumatarkkuuden tueksi on Hälvälässä ja Padasjoella käsiasekurssit, ja taistelevaa kärkeä kannatteleville kenttälääkintä- ja ennen kaikkea kenttämuonituskurssi.

Harjoitus onnistuu parhaiten kun mukaan saadaan kunnollinen joukko osajia. Jokaisen päijäthämäläisen aktiivireserviläisen tulee käyttää kevään koulutustilaisuudet hyödyksi, ja kutsua mukaan uusia aiheesta kiinnostuneita. Tässä on tilaisuus saada oma porukka liikkeelle, niin oman yhdistyksen väki kuin vaikkapa aiheesta kiinnostuneet työkaverit.

Uusia maanpuolustajia saattaa löytyä yllättävistäkin suunnista. Teija Nurro tuli reserviläistoimintaan mukaan keväällä 2004 vailla aiempaa taustaa. Ystävältään saaman vinkin perusteella Teija uskaltautui keväällä viestikurssille, ja sai kipinän saapua Yhteistoimintaharjoitukseen nähdäkseen kokonaisuuden. ”Oli upeaa kuinka hienosti minut otettiin vastaan, ja autettiin tekemisen alkuun. Harjoi-

tuksen loppua kohden tunsin olevani oikeasti hyödyksi tehtävässäni, ja olen siitä lähtien osallistunut innokkaasti viestin toimintaan Päijät-Hämeessä. Eikä se tulimyrskyn jyly pimeässä kevätyössä unohdu koskaan!", Teija kuvaa.

Voimannäyttö – ja näyteikkuna

Yhteistoimintaharjoitus on päijät-hämäläisen maanpuolustustahdon näyteikkuna – ja voimannäyttö. Kun paikalle saadaan eri alojen osaajat, on mahdollista ainakin kerran vuodessa saada tuntumaa taistelevan joukon toimintaan. Aiempien vuosien osallistujien palautteissa toistuu

sama teema: joukon osana toimimista voi harjoitella vain kun joukko on koossa.

Yhteistoimintaharjoitukseen osallistuu myös lukuisia joukko reserviläisiä ja muita maanpuolustajia, jotka eivät muutoin ole aktiivisia sotilaalliseen koulutustoimintaan osallistujia. Heille huhtikuun harjoitus on tärkein kosketus reservin osaamiseen ja voimaan Päijät-Hämeessä. Pidetään yhdessä huoli siitä että kokemus on ikimuistettava!

Joukolla mukaan!

Yhteistoimintaharjoituksen eri kursseille voi jo nyt ilmoittautua MPK ry:n koulutusjärjestelmässä,

osoitteessa www.mpkry.fi. Kurssi-osoita on jalkaväen taistelu (sis. pst), sissi ja tiedustelukurssi, krh ja tulenjohto, pioneerikurssi, viesti, sotilaspoliisi, kenttälääkintä ja kenttämuonitus. Samalla voit hoitaa ilmoittautumisen valmistaville kursseille.

Jos et heti löydä itsellesi luontevaa kurssia, ota yhteys kurssien yhteystiedoista löytyviin henkilöihin – jokaisen osaamiselle on varmasti käyttöä. Pidä myös huoli että jokainen kerhosi, kiltasi tai yhdistyksesi jäsen tietää harjoituksista. Tehdään yhdessä hyvä harjoitus!

Harri Koponen

MPK ry:n kevään kurssit

Kurssi	Paikka/Kurssinumero	Ajankohta	Ilm. aika
Turvallisuuskoulutus			
Maastotaidot	Hollola 0904 05 11401	1.1.-30.6.05	1.1.-30.6.05
Itsepuolustuskurssi	Lahti 0906 05 11701	12.2.-12.2.05	1.1.-10.2.05
Varautumiskoulutus			
Hygieniosaamiskurssi/TÄYNNÄ	Lahti 0900 05 12401	12.2.-12.2.05	
Valmiuslainsäädäntö ja sodan	Lahti 0906 05 12502	1.3.-30.3.05	1.1.-10.3.05
Kotiseutuharjoitus	Heinola 0903 05 12301	19.3.-19.3.05	1.1.-19.3.05
Sotilaallinen koulutus			
Viestitys 1	Orimattila 0901 05 13309	19.2.-19.2.05	1.1.-10.2.05
Kenttälääkintäkurssi	Lahti 0900 05 13306	26.2.-26.2.05	1.1.-25.2.05
Viestikurssi	Lahti 0906 05 13301	4.3.-5.3.05	1.1.-4.3.05
Krh - kurssi	Lahti 0906 05 13302	5.3.-5.3.05	1.1.-4.3.05
Jalkaväen käsiasekurssi	Hälvälä 0906 05 13201	18.3.-19.3.05	1.1.-19.3.05
Jalkaväen käsiasekurssi	Padasjoki 0907 05 13202	2.4.-2.4.05	1.1.-2.4.05
Kenttämuonituskurssi	Hälvälä 0906 05 13305	2.4.-2.4.05	1.1.-15.4.05
Pioneeri ja panssarintorjunta	Hälvälä 0906 05 13303	2.4.-2.4.05	1.1.-4.3.05
Sissikurssi	Hälvälä 0906 05 13304	2.4.-2.4.05	1.1.-4.3.05
Yhteistoimintaharjoitus 05	Hälvälä 0900 05 13101	22.4.-24.4.05	1.1.-22.4.05
YTH 05 Jalkaväen taistelukurssi	Hälvälä 0900 05 13103	22.4.-24.4.05	1.1.-15.4.05
YTH 05 Kenttälääkintäkurssi	Hälvälä 0900 05 13315	22.4.-24.4.05	1.1.-15.4.05
YTH 05 Kenttämuonituskurssi	Hälvälä 0900 05 13314	22.4.-24.4.05	1.1.-15.4.05
YTH 05 Krh- ja Tulenjohtokurssi	Hälvälä 0900 05 13311	22.4.-24.4.05	1.1.-22.4.05
YTH 05 Pioneerikurssi	Hälvälä 0900 05 13313	22.4.-24.4.05	1.1.-15.4.05
YTH 05 Sissikurssi	Hälvälä 0900 05 13310	22.4.-24.4.05	1.1.-22.4.05
YTH 05 Sotilaspoliisikurssi	Hälvälä 0900 05 13316	22.4.-24.4.05	1.2.-4.4.05
YTH 05 Viestikurssi	Hälvälä 0900 05 13312	22.4.-24.4.05	1.1.-22.4.05

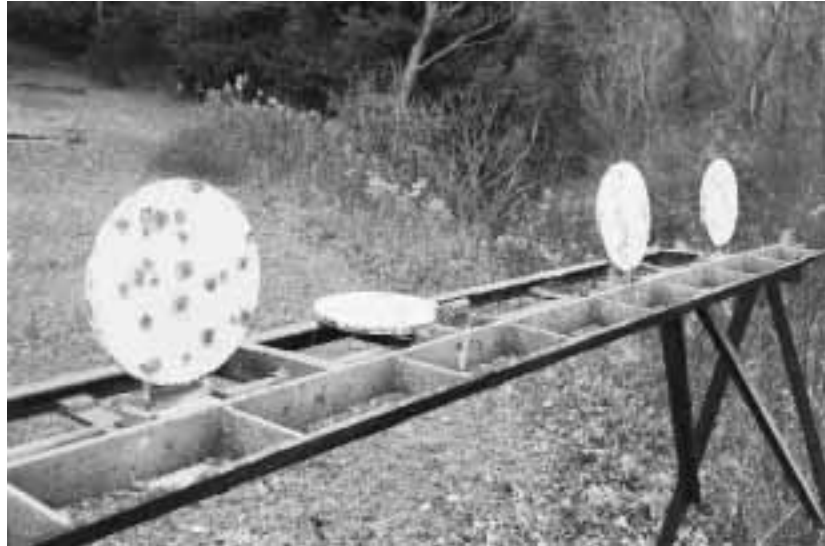

FALLING PLATES - AMMUNASTA UUTTA POTKUA YHDISTYSTEN AMPUMATOIMINTAAN.

Vilho Laakso.

Asikkalan reserviläiset ja upseerit ovat jo useana vuona harrastaneet kyseistä sinibarettien harrastamaa ammuntaa reserviläiskivääreillä. Ammunta soveltuu erinomaisesti nopeatempoisena lajina reserviläisille. Siinä korostuvat kyky käsitellä asetta nopeasti ja tarkasti. Laji sopii myös joukkuelajina hyvin yhdistysten väliseen kilpailutoimintaan.

Esitän tässä lyhyen kuvauksen lajista, jotta mahdollisimman monesta yhdistyksestä tulisi joukkue osallistumaan piirinkilpailuun lauantaina 21.05 klo 9.00 Vesivehmaan radalle.

1. Kilpailu

Ammunta suoritetaan kahden joukkueen ryhmissä, joista hävinnyt putoaa pois jatkosta, pois lukien ensimmäinen kierros. Ensimmäisen kilpailukierroksen tulosten perusteella joukkueet järjestetään paremmuusjärjestykseen. Toisella kierroksella kohtaavat paras ja heikoin, toiseksi paras ja toiseksi heikoin jne. Joukkueen viimeisin aika on sen vertailu aika seuraavalle kierrokselle. Paras/parhaat joukkueet saavat toisella kierroksella tarvittaessa lepovuoron, jotta päädytään parilliseen joukkuemäärään. Myöhemmässä vaiheessa voi myös parhaalla tuloksella pudonnut joukkue päästä jatkoon parilliseen joukkue määrään pääsemiseksi. Karsinta jatkuu, kunnes jäljellä on kaksi joukkuetta, jotka ampuvat voitosta. Näille hävinneet joukkueet ratkaisevat keskenään kolmannen ja neljännen sijan. Molemmat sijoitukset ratkaistaan yhdellä ampumakierroksella.

2. Joukkue koostuu neljästä ampujasta.

3. Aseena käytetään 7.62x 39 kaliberin reserviläiskivääriä (Sako, Norinco, jne.)

4. Patruuna määrä 6 tai 8 kpl.

5. Maalit ovat 150 metrin etäisyydellä olevia kaatuvia pyöreitä tai neliskulmaisia metallitauluja, joiden läpimitta (halkaisija) tai (sivu) on vähintään 20 cm ja enintään 25 cm. Taulut ovat mustia tai valkoisia, kuitenkin taustasta selvästi erottuvia. Tauluja on 8-12 kpl joukkuetta kohden. Kilpailunjohto päättää taulu määrät.

6. Ampumasuoritus: Juoksumatka asemaan n 50 metriä, lähtö ammunnanjohtajan komennosta (Go), josta ajanotto käynnistyy. Juoksun aikana asean on oltava varmistettuna (lipas ampumapaikalla alustalla), varmistimen saa poistaa vasta ampuma-alustalla. Joukkueen on saavuttava ampumapaikalle yhtenäisenä joukkona. Kun koko joukkue on alustalla ampuma-asennossa (maaten) saa ammunnan aloittaa. Tauluja saa ampua vapaassa järjestyk-

sessä. Aika pysähtyy, kun kaikki taulut on kaadettu tai kaikki patruunat on ammuttu ja jokainen joukkueen jäsen on nostanut kätensä ammunnan päättymisen merkiksi. Laukeamattoman sattuessa, poistetaan laukeamaton patruuna ja jatketaan ammuntaa. Muun häiriön sattuessa lopetetaan ammunta. Ammuntaa ei uusita laukeamattoman tai häiriön takia (taistelutilanteen mukainen toiminta).

7. Tulos

Erän voittaa taulut nopeammin kaatanut joukkue. Tasatuloksen ratkaisee jäljelle jääneiden patruunoiden määrä. Jos tauluja jää ylös, voittaa useamman taulun kaatanut joukkue. Saman taulumäärän kaaduttua, voittaa nopeammin ampunut joukkue.

Tässä tuli säännöt, ei sitten muuta kuin maaleja tekemään ja ammunnat käyntiin pitäjillä, niin tulee Vesivehmaalle kunnon kilpailut. Otetaan tavoitteeksi saada joukkue joka yhdistyksestä.

**Lahden
Reserviupseerikerho
suorituskyvyn haussa**

Alkaneen vuoden yhdeksi tavoitteeksi on Lahden Reserviupseerikerhon hallitus asettanut jäsenistönsä aktivoimisen upseerin ja sotilaan perustaitojen, ampu-
mataidon ja fyysisen kunnon ke-

hittämistyöhön. Toiminnallisena tavoitteena kerholla on järjestää yksi ammunta ja yksi liikuntatapahtuma kuukaudessa. Ammuntojen osalta ohjelmaan kuuluvat alkuvuodesta 150 metrin kouluammunnat reserviläiskiväärillä sekä perinteinen talviampumacup, jossa kilpaillaan kerhon hopeisesta snapsilasista sotilaskivääri- ja reserviläiskivääriammunnassa. Ilmojen lämmitessä ohjelmaan tulevat myös erilaiset soveltavat ammunnat reserviläiskiväärillä sekä pistooliammunnat.

Liikuntapuolella on painopiste asetettu marssikunnon kohottamiseen ja mittaamiseen erilaisilla hiihto- jalka ja polkupyörälenkeillä. Vuoden teemana on Taistelutoverit ja lauantai- ja sunnuntaipäiville

sijoittuvissa tapahtumissa suoritetaan ensin noin 2-3 tunnin reip-pailu, jonka jälkeen saunotaan ja katsellaan sotilashenkistä elokuvaa Reserviupseerikerhon majalla Hälvälässä.

Kaikki kerhon jäsenet ovat tervetulleita näihin tapahtumiin ja aikataulut ja ohjelmat ilmestyvät aina ensimmäisenä kerhon web- sivuille osoitteeseen: www.lahdenreservinupseerikerho.fi. Lisätietoja saa myöskin kerhon ampumapseerilta osoitteesta t.tirkkonen@phnet.fi.

Hyvää kevättalven jatkoa

Tommi Tirkkonen

Ampumapseeri,

Lahden Reserviupseerikerho

Reserviupseeriliiton kevään tapahtumakalenteri

Aika	Paikka	Tapahtuma
17.03.	Reserviläinen 2 /	2005 ilmestyy
18.03.-19.03.	Padasjoki	PM- ja CIOR-urheilijoiden ampumaleiri
19.03.-24.03.	Tuusula	KRISO Int
19.03.	Helsinki	Liittohallituksen kokous 2 / 2005
21.03.-27.03.	Kiertokirje 2 /	2005 postitetaan
13.04.	Helsinki	Liiton neuvottelukunnan kokous
23.04.	Helsinki	Liittovaltuuston kokous
04.05.	Reserviläinen 3 /	2005 ilmestyy
07.05.	Lahti	CIOR harjoitus
28.05.	Lahti	RUL-EROK sotilasmoniottelu
04.06.	Puolustusvoimain lippujuhlapäivä	
06.06.-12.06.	Kiertokirje 3 /	2005 postitetaan
10.06.-11.06.	Tuusula	Kesäyön marssi
16.06.	Reserviläinen 4 /	2005 ilmestyy
01.07.-03.07.	Kungsängen	PM-maastomestaruuskilpailut ja presidium
	Ruotsi	
02.08.-07.08.	Gent, Belgia	CIOR:n kesäkongressi ja sotilasmoniottelu sekä nuorten upseerien YROW
20.08.	Lahti	ROSTO-sotilasmoniottelukarsinta
20.08.-21.08.	Rovaniemi	RUL:n ampumamestaruuskilpailut
24.08.-25.08.	paikka avoin	Toiminnanjohtajien neuvottelupäivät
29.08.-04.09.	Kiertokirje 4 /	2005 postitetaan
01.09.	Reserviläinen 5 /	2005 ilmestyy
09.09.-11.09.	Tampere	Liittohallituksen kokous 3 /2005
09.09.-11.09.	Tampere	Puolustus ja turvallisuus 2005-messut
10.09.	Tampere	Liittopäivät
15.09.-18.09.	Moskova	ROSTO - RUL sotilasmoniottelu
	Venäjä	

Naisten Valmiusliitto vahvistaa edellytyksiä naisten korkeatasoiselle valmiuskoulutukselle

Naisten Valmiusliitto ry:n koordinoima valmiuskoulutus antaa naisille mahdollisuuden vaikuttaa ja osallistua muuttuvan ympäristömme arjen turvaamiseen. Edistääkseen näkyvämmiin naisille suunnattavan koulutuksen merkitystä liitto on valinnut toiminnalliseksi teemakseen Kaiken varalta.

Joka toinen suomalainen on nainen. Olisi poikkeuksellista, ellei väestöstämme puolella olisi mahdollisuutta kouluttautua poikkeus- ja kriisiolojen varalle ja soveltaa osaamistaan myös arjen onnettomuus- ja vaaratilanteissa.

Naisten koulutus viralliseksi osaksi uutta puolustusjärjestelmää

Vuoden 2004 turvallisuus- ja puolustuspoliittisen selonteon mukaan naisten asemaa ja mahdollisuuksia vapaaehtoisessa maanpuolustuksessa laajennetaan. Naisten kasvava kiinnostus ja kyky kouluttautua kokonaismaanpuolustusta tukeviin poikkeusolojen tehtäviin edellyttää myös valmiutta vastata koulutuskysyntään. Koulutuksen lisääntyminen lisää myös kouluttautuneiden naisten mahdollisuuksia sijoittua kuntien valmiusorganisaatioihin. Naisten osalta lakimuutoksen aikaansaanti on yksi merkittävimmistä haasteista Naisten Valmiusliiton tehtäväkentässä.

Naisten Valmiusliitto ry perustettiin 1997. Liitto edustaa 11 valtakunnallista naisten vapaaehtoista maanpuolustustyötä tekevää ja tukevaa jäsenjärjestöä, joissa toimii yli 240 000 aktiivista naista. Liiton puheenjohtajana toimii valtioneuvos Riitta Uosukainen.

Tavoitteena on herättää suomalaisen naisen tietoisuus arjen

turvallisuuteen liittyvän tietotaidon tarpeellisuudesta sekä yksilön ja yhteiskuntamme haavoittuvuudesta. Liiton tehtävänä on vahvistaa naisten mahdollisuuksia kehittää henkilökohtaisten valmiuksien kautta läheisten ja koko yhteiskunnan varautumiskykyä.

Koulutus ei edellytä jäsenyyttä

Kansalaisilla on oikeus varautua turvallista arkea uhkaavien tekijöiden varalle asianmukaisesti kouluttautumalla. Ei-sotilaallinen koulutus on jaettu kolmeen osa-alueeseen; turvallisuuskoulutukseen, varautumiskoulutukseen ja johtamis- ja kouluttajakoulutukseen. Koulutustarjonnasta on helppo löytää omaa osaamista ja kiinnostusta parhaiten vastaava kurssivaihtoehto. Jo 15 vuotta täytäneellä kansalaisella on mahdollisuus osallistua turvallisuuskoulutukseen ja näin hankkia arvokasta tietotaitoa, jolla on merkitystä myös arkielämässä. Varautumiskoulutus vahvistaa sijoittumismahdollisuuksia esimerkiksi kuntien ja siviiliviranomaisten valmiusorganisaatioihin. Johtamis- ja kouluttajakoulutus kehittää henkilökohtaista kykyä toimia ryhmänvetäjänä työ- ja valmiusorganisaatioissa.

Lisääntynyt koulutustarve katuruullisuuden, maastotaitojen, henkisen tuen, lähimmäisen auttamisen ja ensiavun sekä paloturvallisuuden osalta ovat arkea, jonka keskellä elämme. Esimerkiksi naisten kasvava uhrituminen perheväkivallan seurauksena on ollut Naisten Valmiusliiton omaturvallisuutta korostavassa koulutuksessa kurssisuunnittelun lähtökohtana. Kaiken koulutuksen tulisi enenevässä määrin huomioida muuttuva ympäristö, jossa elämme ja jota

varten varaudumme.

Liiton jäsenjärjestöt ovat mainio kanava kiinnostua toiminnasta ja koulutuksesta sekä ylläpitää ja kehittää jo opittuja taitoja. Kouluttautuminen ei kuitenkaan edellytä jäsenyyttä. Se on kaikille avoin. Se on kansalaisoikeus, jota naisten tulisi empimättä käyttää.

Kurssien suunnittelusta ja toteutuksesta alueilla vastaavat liiton alueneuvottelukunnat yhteistyössä maanpuolustuspiirien kanssa. Maanpuolustuskoulutus ry vastaa koulutuksen käytännön järjestelyistä.

Koulutetut naiset yhteiskunnallinen voimavara

Naisvaltaiset alat, kuten palvelu-, terveys-, sosiaali- ja koulutussektori sisältävät valtavan määrän arvokasta osaamista, jonka merkitystä voi syventää valmiuskoulutuksen kautta. Omien voimavarojen uudelleen suuntaaminen ja kehittäminen kasvattaa myös henkilökohtaista pääomaa. Arjen turvallisuuteen kannattaa investoida.

Turvallisempi arki – kaiken varalta

Kaiken varalta -teeman myötä Naisten Valmiusliitto terävöittää toimintaansa ulkoisesti ja sisäisesti.

Vuonna 2005 alueneuvottelukunnat tulevat entistä aktiivisemmin kehittämään ja toteuttamaan oman alueensa koulutustarjontaa, joka vastaa odotuksia turvallisemman arjen hallinnasta. Samoin kunta- ja siviiliviranomaisyhteistyön merkitys tulee korostumaan. Naisten Valmiusliitto tulee edistämään tätä toimintaa mahdollisimman näkyvästi suomalaisten naisten ja turvallisemman yhteiskunnan ehdoilla.

Alueellisten Kaiken varalta -tapahtumien lisäksi Naisten Valmiusliitto osallistuu Puolustus ja Turvallisuus 2005 – tapahtu-

maan Tampereella sekä järjestää Helsingissä avoimen valtakunnallisen turvallisuusseminaarin Kaiken varalta 2005.

Lisätietoa Naisten Valmiusliitto ry, vs. pääsihteeri Lotta Mertsalmi, 040 5611655, lotta.mertsalmi@naistenvalmiusliitto.fi

NAISJÄRJESTÖT YHDISTYVÄT

Viime syksynä pidimme ensimmäiset yhdistymisneuvottelut sisäjärjestön kanssa piiritasolla.

Päädyimme siihen tulokseen, että molemmat piirit lakkauttavat toimintansa ja perustetaan uusi piiri.

Suomen Maanpuolustusnaisten Liiton ja Suomen Naisten Maanpuolustusjärjestön Päijät-Hämeen Piirit yhdistyvät toimintansa. Uusi piiri perustettiin 12.01.2005. Ja

Maanpuolustusnaisten Liiton Päijät-Hämeen piirin puheenjohtajisto (vasemmalta) 1. vpj Kaarina Suhonen, puheenjohtaja Lotta Mertsalmi ja 2. vpj Marja Vottonen.

nimi on Maanpuolustusnaisten Liiton Päijät-Hämeen Piiri. Sen puheenjohtaja on Lotta Mertsalmi. Jäsenmäärä tulee olemaan n.300 henkeä. SMNL:n Päijät-Hämeen piirin lopettamiskokous pidetään Lahdessa 22.3. 2005.

Liitto yhdisti voimansa jo marraskuussa eli 13.11.2004 oli uuden Maanpuolustusnaisten Liiton perustamiskokous Helsingissä Katajanokan Kasinolla. Kyllä siinä käsi hiukan tärisi, kun oli niin juhlallinen allekirjoitustapahtuma.

Uuden liiton puheenjohtaja on Kaarina Dromberg Vantaalta. Varapuheenjohtajat ovat Anneli Järvinen Espoosta ja Leena Mikkonen Kiimingistä. Liittotasolla jäsenmäärä on n.5000.

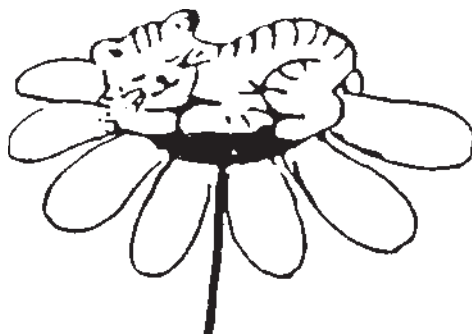
Kiitän kaikkia yhteistyötahoja, joiden kanssa SMNL Päijät-Hämeen Piiri on ollut tekemisissä. Työ tässä järjestössä on antanut paljon ja tietty vaatinut oman osuutensa. Erilaisten kurssien ja koulutustilaisuuksien myötä, työ tässä järjestössä on ollut mielenkiintoista. Varsinkin silloin, kun laitetaan maastopuku päälle ja lähdetään

kohti uusia seikkailuja.

Mielestäni olisi tärkeätä saada uusia nuoria naisia mukaan tähän työhön. Teemmehän vapaaehtoista työtä kotien,perheittemme ja isänmaan hyväksi. Sanat koti, uskonto ja isänmaa ovat meille tärkeitä.

Maanpuolustushenkiset terveiset ja kevään odotusta.

Suomen Maanpuolustusnaisten Liiton Päijät-Hämeen Piirin puheenjohtaja Liisa Holma

JO YLI 50 VUODEN AJAN
OLEMME KERTONEET
KAIKEN KUKKASIN

AALTOSEN PUUTARHA OY
Porvoonjoentie 10, LAHTI
Puh. 03 7352 323
Fax 03 7352 223

PÄIJÄT-HÄMEEN MAANPUOLUSTUS- JA VETERAANIPÄIVÄN JUHLA PADASJOELLA 27.4.2005

VETERAANIN PERINTÖ, VAPAA ISÄNMAA

OHJELMA

Klo 09.00-10.00	Koululaiskonsertti	Kullasvuoren koulu * Puolustusvoimien Varusmies- soittokunta
Klo 11.00-15.15	Kalustoesittely	Koulun ja Ahjolan ympäristö * Hämeen Rykmentti * Reserviläiset + HämR:n henkilökunta
Klo 11.00-13.15	Ruokailu	Kullasvuoren koulu
Klo 13.30-14.00	Paraatikatselmus ja kenttähartaus * Järjestyminen * Ilmoittaminen * Katselmus * Kenttähartaus - Kajanus - Rukoukseen soitto - Puhe - Virsi 170:1 - Rukouksen loppusoitto * Seppelpartiot * Seppelenlasku Veteraanipatsaalle * Liput poistuvat	Urheilukenttä Majuri Hannu Tukia Eversti Jari Anttalainen PvVmSK PvVmSK Kirkkoherra Heikki Pelkonen ”Jumala omi linnamme ja...” PvVmSK
Klo 14.15-15.45	Pääjuhla * Suomen lippu saapuu - Fanfaari - Lippulaulu * Tervehdyspuhe * Ohjelmaa - Mikä se Suomi on? * Sillanpään marssilaulu * Juhlapuhe * Finlandia * Ohjelmaa - Kotimaani omi Suomi - Kaikukohon laulu maamme - Veteraanin iltahuuto * Huomionosoitukset ja päätössanat * Maamme * Suomen lippu poistuu	Kullasvuoren koulu PvVmSK Yleisö+ PvVmSK Kunnanjohtaja Heikki Jaakkola Koululaiset Arrakosken ja Kullavuoren koululaiset PvVmSK Professori Raija Sollamo PvVmSK Veteraanikuoro " " Valtuuston puheenjohtaja Pirkka Ahola Mannerheim-ristin ritari Pentti Iisalo Puheenjohtaja Mauno Uusitalo Yleisö + PvVmSK
Klo n 15.45	Kahvi	

Maakunnallinen veteraanipäivä Padasjoella

Oheassa Padasjoella vietettävän veteraanipäivän ohjelma. Juhlatoimikunta on kokoontunut puheenjohtaja Hannu Tukian kutsumana kaksi kertaa. Toimikunta on hyvässä ja rakentavassa hengessä laatinut juhlaohjelman joka

noudattelee perinteistä kaavaa. Juhlan tunnuksena käytetään lausetta: "Veteraanien perintö, vapaa Isänmaa".

Juhlaan osallistuvia järjestöjä pyydetään ilmoittamaan etukäteen toimikunnalle niistä järjestölipuis-

ta, jotka osallistuvat lippukulkueeseen. Samalla voidaan varautua lipputelineiden määrään juhlasalissa. Liput voidaan ilmoittaa: Padasjoen kunta Tuuli Joensuu, puh. 552 92444, 0400 713 304.

Ilma-asemestaruuskilpailut Padasjoella

Tammikuisena lauantaipäivänä, ratkottiin jälleen päijät-hämäläisten reserviläisten ilma-asemestaruudet Padasjoella. Nuorisoseurantalo Ahjola oli jo viime vuonna kilpailuareenana uusituin ratalaittein. Liekö viimevuotista aktiivisempi tiedottaminen aiheuttanut sen, että paikalla oli runsaammin ampujia. Kuitenkin on edelleen merkille pantava, ettei yleinen sarja saa ampujia liikkeelle. Kertooko tämä päijät-hämäläisten ampumaharrastukseen kohdistustuvasta kiinnostuksen puutteesta, vai mistä? Lajihan on itsessään hieno- ja arvostettu, joten soisi sen myös leviävän meidän reserviläisten keskuudessa suurempaan suosioon. Tehkäämme yhdessä työtä ampumaharrastuksen eteen, myös ilma-aselajien pariin.

Ilma-asekilpailussa ei kuulosuojaimia välttämättä tarvita. Aseiden vaimeat pamaukset ja taululaitteiden kilahdukset luovat oman ainutlaatuisen tunnelmansa ilma-ase ammuntaan.

Tulokset:

Sarja Y

1. Jukka Kontra Pad 369
2. Tuomo Lindeberg Asik 367

Sarja Y 50

1. Martti Tähkänen Hei 374
94, 93
2. Matti Selonen Tii 374
94, 92
3. Mauri Pokkinen Orim 366
4. Olavi Aarnio Lah 359
5. Tapani Kuisma Orim 354
6. Erkki Häkkinen Lah 352
7. Kari Stenvall Lah 350

8. Tapani Purolinna Lah 350
9. Eero Tähkänen Hei 334
10. Heikki Pajuvesa Orim 304

Sarja Y 60

1. Eero Lehtinen Lah 377
2. Seppo Koskinen Asik 359
3. Esko Marttila Nas 355
4. Kalle Tommo Lah 333

Sarja Y 70

1. Sakari Paasonen Tii 374
2. Jorma Lehtinen Nas 335

ILMAKIVÄÄRI

Sarja Y

1. Kari Nevala Nas 381
2. Vesa Larjola Orim 315

Sarja Y 50

1. Jarmo Järvelä Kär 385
2. Eero Tähkänen Hei 339

Sarja Y 60

1. Tauno Lindström Lah 333

VIIMEISELLÄ RAJALLA

Matti Savonjousi:

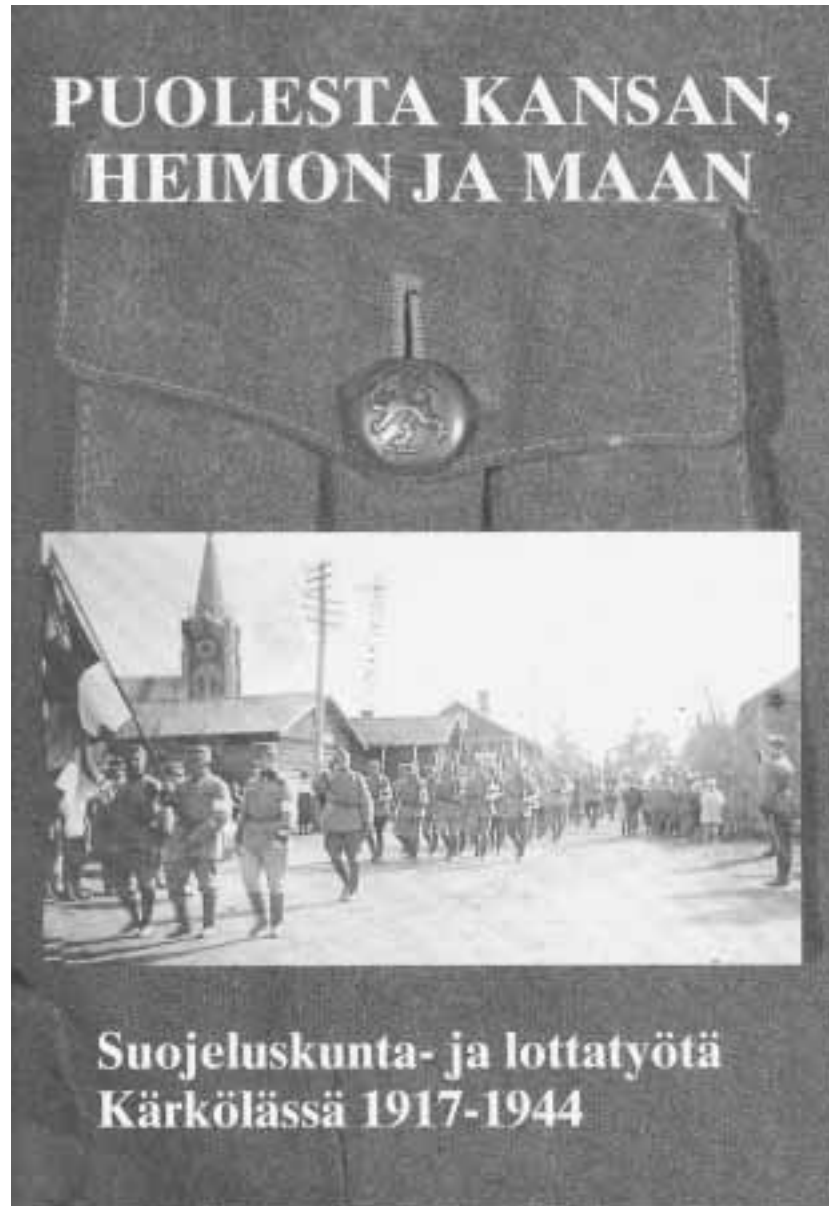
Tehdäänpä ajatuskoe: Tänään maamme vauraimpana aikana pitäjäin pitäisi rakentaa suurehko talo juhlasali, näyttämöineen, keittiö, toimistohuoneita ja muita. – Mikä aikamme organisaatio tekisi sen talkoilla? - Suojeluskuntalaiset ja lotat rakensivat tuommoisia satoja.

Ollessani Hämeenlinnan Sotilaspiirin päällikkönä bresneviläiseen aikaan 1990 tein järkyttävän havainnon: Vaikka sotilaspiiri on entinen suojeluskuntapiiri, isäni aktiiviupseeri ja äitini sekä sisareni olivat olleet lottia sotatoimialueella, en tiennyt näistä järjestöistä juuri mitään. MITEN SE ON MAHDOLLISTA? Jos en minä tiedä, miten voi seuraava polvi tietää mitään? Ja kuitenkin joka kahdeksas suomalainen kuului näihin järjestöihin. Suojeluskuntalaisten ja lottien tärkein perintö on: On eletävä kahta aikaa – nykyistä ja tulevaa!

Ilman näiden järjestöjen ennakoivalmistautumista maamme olisi kohdannut Baltian kohtalon. – Päätin: - Vaikeneminen on loputtava. Tämä ratkaiseva osa isänmaamme historiasta on kirjattava kouluja, tutkijoita ja tulevaisuutta varten! - Minullekin selvisi, miten pelkästään etelähämäläiset lotat ja suojeluskuntalaiset tekivät esim 1938 yli 100 000 vapaaehtoista maanpuolustustyöpäivää eli käytännössä rakensivat sitä henkistä puolustusmuuria, mihin puna-armeijan hyökkäys kilpistyi talvisodassa.

Tilanne on nyt 16 vuotta myöhemmin hyvä; 37:stä Etelä-Hämeen suojeluskunnasta ja lottiosastosta kirjattu on 30, työn alla 5 ja aloittamatta 2.

Viime marraskuussa ilmestyi Alli Hosiailuoma- Karppisen kirjoittama peräti mielenkiintoinen Kärkölen suojeluskunta- ja lottakirja: *Puolesta kansan, heimon ja*

maan. Siinä Jaakko Ahola kertoo: Sota päättyi virallisesti 16.5.1918 Helsingissä Suurtorilla voitonparaatiin ja kenraali Mannerheimin ilmoitukseen senaattori Svinhufvudille: - MAA ON VAPAA (-monen sadan vuoden jälkeen) – Jaakko kirjoittaa vielä: - Rauha solmittiin 14.10.1920 Suomen ja Neuvosto-Venäjän kesken. – Minä sodan rauha?

Kärköläläisiä suojeluskuntalaisia osallistui Pohjan Poikien mukana Viron vapaussotaan sekä Aunuk-

sen retkeen 1919.

Suojeluskunnan tarkastuksista todettiin mm1919: ...Sotilaallinen kunto keskinkertainen.....1932: ... Rivivahvuus 97 % ...1934:Kärkölässä hyvin toimiva suojeluskunta. 1935 harrastustien luettelossa on Emil Mattilalla peräti 596 tuntia! Kirjassa on mielenkiintoiset jäsenluettelot niin lottien nelisen sataa nimeä kuin sotilaspöjistä ja suojeluskuntalaisista kylittäin.

Aivan ilmeisesti harrastusalttiui-

teen on vaikuttanut tekemisen mahdollisuus; taisteluharjoitukset, ampumakoulutus, -harjoitukset ja -kilpailut, kivääriryhmien taisteluammunnat, urheilu- ja liikuntakilpailut niin pitäjä- kuin piiritasolla. Piiriin tärkein tapahtuma oli vuosittainen tuhannen miehen kesäleiri. Harrastus- ja kuntoisuusmerkit sekä prosenttien lasku ampuamatuloksista ja harrastunneista innostivat. Karjalan vapaaehtoisissa linnoitustöissä oli nelisenkymmentä miestä ja lottaa.

Lotat puolestaan "tarttuivat tehtävään kuin tehtävään – taikovat arpajaisia ja iltamia", näyttelivät, moninaisesti kurssittautuivat, perustivat lottakahvilan ihan peruskiven muurauksesta alkaen. Käytännön ilmapalvontatunteja kerääntyi sadoista jopa yli tuhanteen.

Aili Holman päiväkirjasta 22.3.1940: - On Suomen kansankin pitkäperjantai. Raskain se on niille tuhansille, jotka monien kymmenien kilometrien pituisina jonoina kulkevat Karjalan teitä kohden länttä, Savoia ja Hämettä etsien uusia asumasijoja. - Koe-tusta elämästä omakohtaisesti kertovat niin lotat, suojeluskuntalaiset kuin sotilaspojat. Mukana on Helvi Sipilänkin ilmapartiointi yli 40 asteen pakkasessa.

Kotiseutu rintamamiehiä tervehtimässä, sankarihautajaiset, desantit, partiomatkin, Kärkö-län SS-miehet kuin kaatuneetkin tulevat lehdillä vastaan.

Ehkä erikoisin, omaleimainen on päämajan vastavakoilutoimiston sijoittuminen Kärkölään. Toimistoon kuului mm radiovalvontajaos ja laboratorio. Toimialan mielikuvitusta vaativiin tehtäviin kuului vihollisen harhauttaminen ja sitä kautta sen vakoilu- ja tiedusteluressurssien sitominen.

Asekätkentä – 35 000 sotilaan sissisodan valmistelu – käy kätköjen kautta piiriin pääkätäjän, majuri Aakkulan maasta poistumiseen ja muiden sotaylioikeuteen. Asekätkentä jäi viimeiseksi eräiden harvojen mutta sitäkin vakaampien suojeluskuntalaisten henkiseksi sotatoimeksi.

Kovin kiinnostavat ovat kirjan lukuisat eri toimialojen, aikojen ja kokemusten kuvaukset !

Kirja päättyy pitäjän pojan, erään armeijamme lahjakkaimman upseerin, eversti Valo Nihtilän lyhyeen elämäkuvaukseen. Saamme olla erittäin kiitollisia paljosta tälle isänmaan palvelijalle.

Marraskuussa käynnistyi Nas-tolan suojeluskunta- ja lottakirjan teko. Toimituskuntaan tuli erittäin

hyvämuistinen lotta. Haastatelta- via mietittäessä muistui toinen sa- manmoinen lotta. Nyt helmikuussa heidät molemmat on jo kutsuttu viimeiseen iltahuutoonsa.

Suojeluskuntalaiset ovat jo lähes kaikki lähteneet. Hyvämuistisia lot- tia löytyy vielä muutama.

Olemme viimeisellä rajalla.

Kuhmoisissa kirja on aivan aluil- laan. Hollolassa ja Janakkalassa on aloittamatta.

On aika !

ResUL KEVÄÄN 2005 TAPAHTUMAKALENTERI

Koulutustoiminta

Sovelletut reserviläisammunnat

Kilpailu- ja kuntoliikuntatoimintaan liittyvät koulutustilaisuudet:

02.-04.09. Naisten sra-koulutus Padasjoki

Kilpailutoiminta

26.02.05	Kuortane	Talvikilpailu
05.-06.03.	Kontiolahti	Ilma-asekilpailu
12.3.	Ähtäri	Pistooliampumahiihto
13.3.	Ähtäri	Pistooliampumahiihtoviesti
19.3.	Orimattila	Ampumahiihto
20.3.	Orimattila	Ampumahiihtoviesti
14.05.	Niinisalo	Perinneasekilpailu
21.05.	E-karjala	Ampumasuunnistus
11.06.	Jalasjärvi	Pistooliampumajuoksu
12.06.	Keuruu	Neliottelu
18.-19.06.	Säkylä/v-s piiri	Sovelletut res.Ammunnat
elokuu	Viro	Erna-kilpailu
elokuu	Ruotsi	Nuorten partiokilpailu
20.-21.08.	Rovaniemi	Rul:n amp. mest. kilpailu
20.-21.08.	Kainuu	Res:n amp. mest. kilpailu
elo-syysk.		Tarkka-ampujakilpailu

Kuntoliikunta

11.-13.02.	Kurikka	Talvijotos
21.-22.5.	Kauhajoki	Naisten jotos
10.-11.06.	Tuusula	Kesäyön marssi
15.-17.7.		Nijmegen-marssi hollanti
16.-18.09.	Ylöjärvi	Syysjotos
	Kenttäkelpoisuuskokeet	Kerhot ja yhdistykset
	Kävelytestit	Kerhot ja yhdistykset

Liittokokoukset

19.03. Helsinki Kevätkokous

Lahden Reserviläiset ry täytti 50-vuotta

Onniteluvuorossa Lahden Sotaveteraanipiirin puheenjohtaja Mauno Uusitalo. Onnitelua vastaanottamassa Lahden Reserviläisten puheenjohtaja Hannu Eskeli. Kuva Heikki Koivisto

Lahden Reserviläisyhdistys juhli 50-vuotisjuhliansa 16.1.2005 Henganalan Upseerikerholla.

Yhdistys perustettiin Lahden Maakuntatalon kerhohuoneistossa 16.1.1955. Puheenjohtajana toimi vääpeli Tauno Teräväinen ja sihteerinä vääpeli Eino Palonen. Kokouksessa oli läsnä 48 henkeä.

Lahden Reservin Aliupseerit ry toiminta alkoi aktiivisten alipuseerien tarpeesta perustaa yhdistys tärkeäksi katsomiensa aatteiden tukemiseksi ja eteenpäin viemiseksi. Yhdistyksen perustajajäsenet olivat voimakkaasti isänmaallisesti ajattelevia ja tuntevia. Heidän jättämänsä perinnön velvoittaa tämän päivän reserviläisiä.

Yhdistyksen toiminnassa pitkään on vaikuttanut kunniapuheenjohtaja Kaarlo Rasi sekä Kalervo Jalli, Ylermi Aaltonen, Lauri Latvakangas, Tauno Kovanen, Aarne Ka-

leva, Antero Hiukkamäki, Tapani Purolinna, Pentti Löfgren, Toivo Tuomenoja, Lauri Seppänen. Vilho Jääskeläinen, Reijo Veneskari, Juhani Hokkanen, Kari Stenvall, Veikko Orpana.

Alusta lähtien toiminnassa on ollut ammuntaa, kuntourheilua yms. ohjelmaa.

Omatoiminen varainhankinta jota on jatkettu koko yhdistyksen olemassa olon ajan, tämä on mahdollistanut hankkia yhdistykselle aseita ja laajan materiaalin reserviläis-toimintaa varten, joka on myös jäsenten käytössä. Hyvän taluspohjan ansiosta, joka on vuosien saatossa hankittu, on helpompi toimia.

Tällä hetkellä päätoiminta on ammunta ja ammutakoulutus, kuntoilu, veteraanityö.

Yhdistyksen jäsenet ovat osallistuneet aktiivisesti ammutakilpailuihin hyvällä menestyksellä ympäri Suomea. Ammunta on vuosien

myötä monipuolistunut enemmän painottuen toiminnallisiin ammutoihin toki unohtamatta perinteisiä ammuttoja.

Veteraanityössä olemme kantaneet suuren vastuun sotainvalidien ja sotaveteraanien keräyksissä ja monissa talkoissa. Erilaisia juhlia ja tilaisuuksia samoissa merkeissä on järjestetty useita. Veteraanityö tulee tulevaisuudessa lisääntymään ja monipuolistumaan.

Yhdistyksellä on käytössä oma Suvituvan maja Alasenjärven rannalla ja toimimme myös Kilpijäsenten yhteismajalla.

Puheenjohtajana toimii juhluvuonna 2005 Hannu Eskeli johtokuntansa kanssa

Yhteistyö on monipuolista Maanpuolustus koulutus ry:n ja eri järjestöjen kanssa

Suomen armeijan selkäranka on osaavat reserviläiset ja suomea puolustaa vain SUOMALAISET

Pentti Löfgren

Reserviläispiirimme juhlii 23.4.2005 Reserviläisliiton 50 -vuotista taivalta

Reserviläisliitto täyttää kuluvana vuotena 50-vuotta. Päijät-Hämeen Reserviläispiiri järjestää maakuntajuhlan juhlavuoden kunniaksi. Samassa yhteydessä vietetään myös Padasjoen Reserviläiset ry:n 50-vuotisjuhlaa. Piirihallitus on nimennyt juh latoimikunnan juhla järjestelyjä varten. Toimikunnan puheenjohtajana on toiminut Aimo Koskentola ja jäsenenä

Minna Ollikainen, Rauno Parikka ja Heikki Koskinen. Kuten ohjelmasta huomaatte, juhlaohjelma on saatu varsin arvokkaaksi. Juhlaan osallistujien tulee ilmoittautua yhdistystensä puheenjohtajille. Puheenjohtajat ilmoittavat oman yhdistyksensä osallistujat 20.4. mennessä juh latoimikunnan puheenjohtajalle Aimo Koskentolalle. Ja sanomattakin on selvää,

että tämä juhla on tarkoitettu myös veljesliittomme RUL:n jäsenyhdistyksien edustajille. Onhan piirimme jo kymmenen vuoden ajan toiminut ns. "saman lipun alla". Tosin yhdistyneeltä piiriltämme hän puuttuu oma lippu. Virallisissa tilaisuuksissa käytämme edelleen omien piirien lippuja. Käytäntö on varsin toimiva näinkin.

Kutsumme Teidät

Reserviläisliiton

Päijät-Hämeen Reserviläispiirin,
sekä Padasjoen Reserviläiset ry:n

50-vuotisjuhlaan

23.4.2005, kello 15.00

Lahden varuskunnan upseerikerho

Päivän ohjelma

Klo 12.00 *Seppelien lasku sankarthaudalle
Ristin kirkko, Lahti*

Klo 13.00 *Hallituksen juhla kokous
Upseerikerho*

Klo 14.00 *Kahvitarjoilu
Upseerikerho*

Klo 15.00 *Pääjuhla
Upseerikerho*

KÄIDELLE

Tumma pukut, paraatipuku, kunniamerkit

*U.p. 20.4.2005 mennessä:
Aimo Koskentola, puh. (03) 780 3005,
aimo.koskentola@phnet.fi*

OHJELMA

JÄÄKÄRIN ALURSSI

*Puolustusvoimien Varusmiessoitto kunta
johtajanaan mus ylit .Iri Tamminen*

AIJUSSANAT

Piirin puheenjohtaja, Iin res Juha Nuoritalo

JUHLAVIESTIN VASTAANOTTO

Sotakanreeri Aimo Koskentola

LAULU

MUSIIKKI

Puolustusvoimien Varusmiessoitto kunta

JUHLAPUHE

Prikaatikenraali Antti Numminen

MUSIIKKI

Puolustusvoimien Varusmiessoitto kunta

TERVEHDYKSET

Veteraanisukupolvi

- Mannerheimin-ristin ritari Pentti Iisalo

Puolustusvoimat

- Eversti Jari Anttalainen

Seurakuntayhtymä

- Asessori Pekka Särkiö

Maanpuolustusnaisten liiton Päijät-Hämeen piiri ry

- Hallituksen jäsen Anja Kontto

Reserviläisliitto

- Liiton 2. varapuheenjohtaja Tiina Kokkola

PALKITSEMISET

Piirin puheenjohtaja, Iin res Juha Nuoritalo

Liittohallituksen jäsen, alik res Heikki Koskinen

PÄÄTÖSSANAT

Toimitusjohtaja, vääp res Rauno Parikka

TILAISUUDEN PÄÄTTYMINEN

Hämäläisten laulu

Tilaisuuden juontaa:

Liittohallituksen jäsen, alik res Heikki Koskinen

Valtakunnallinen seppeleenlaskupäivä 10.4.2005 Cup-ammunta

Sotiemme veteraanit turvasivat itsenäisyyden talvi- ja jatkosodan taisteluissa. Reserviläisliiton juhluvuoden käynnistää valtakunnallinen sepeleenlasku sodissamme kaatuneiden muistolle. Sunnuntaina 10.4. liiton jäsenyhdistyksen kautta maan laskevat kirkonmenojen jälkeen sepeleen paikkakuntansa sankarihaudalle. Jokainen yhdistys toteuttaa sepeleenlaskunsa itse. Järjestetyistä

tilaisuuksista tulee ilmoittaa liittoon tai omaan piiriin.

Käytännön asioista tulee etukäteen sopia seurakunnan kanssa. Liitto on toimittanut jokaiseen yhdistykseen käytännön ohjeistuksen sepeleen laskusta. Tapahtuma on Reserviläisliiton juhluvuoden mittavin yhteinen tapahtuma, josta kannattaa myös tiedottaa oman paikkakunnan tiedotusvälineille.

Ne yhdistykset jotka osallistuvat tänä vuonna cup-ammuntaan ilmoittautuvat piiriin toukokuun loppuun mennessä. Tämän jälkeen arvotaan osallistuvien joukkueiden kesken ensimmäisen kierroksen kilpailijaparit sekä ammuntojen järjestelystä vastaava joukkue. Ensimmäinen kierros tulee ampua kesäkuun aikana.

MAANPUOLUSTUSNAISET OSANA NAISTEN VAPAAEHTOISEN MAANPUOLUSTUSTYÖN TOIMINTAKENTTÄÄ

Tammikuussa perustettu Maanpuolustusnaisten Liiton Päijät-Hämeen Piiri ry on taipaleensa alkumetreillä. Se jatkaa Suomen Maanpuolustusnaisten Liiton Päijät-Hämeen Piirin ja Suomen Naisten Maanpuolustusjärjestön Päijät-Hämeen Piirin arvokkaita perinteitä ja ansiokasta työtä. Myös paikallisyhdistysten yhdistyminen on käynnissä.

Maanpuolustusnaisten Liiton Päijät-Hämeen Piirin tarkoituksena on lisätä alueensa naisten maanpuolustustahtoa sekä -tietoja ja -taitoja ja näin turvata naisten toimintavalmiuksia erilaisten häiriötilanteiden ja poikkeusolojen varalta.

Turvallisuuskoulutukselle on selkeä tarve arjessa, jossa elämme. Yhdistys on erinomainen kanava

kiinnostua toiminnasta ja koulutuksesta sekä ylläpitää ja kehittää jo opittuja taitoja. Koulutus tapahtuu Maanpuolustuskoulutus ry:n kursseilla. Kurseilla opeteltavia asioita ja arjen taitoja ovat mm. ensiaputaidot, katuturvallisuuteen liittyvät asiat ja itsepuolustustaidot, henkisen tuen antaminen, muonitus sekä maastotaidot.

Piiri toimii Naisten Valmiusliiton alueellisessa organisaatiossa, Hämeen alueneuvottelukunnassa, yhteistyössä muiden Hämeen alueen vastaavaa työtä tekevien ja tukevien naisjärjestöjen kanssa.

Tulevana keväänä piiri osallistuu Maanpuolustusnaisten perinteisiin ilma-asekilpailuihin 19.3. Parolassa sekä Veteraanikeräyksen hyväksi järjestettävään kirkkokonsertiin 24.4. Ristinkirkossa.

Tervetuloa mukaan tutustumaan toimintaamme!

Lotta Mertsalmi
puheenjohtaja

Maanpuolustusnaisten
Liiton Päijät-Hämeen Piiri ry

Edustava joukko päijät-hämäläisiä naisia, jotka tulevat jatkamaan toimintaansa Maanpuolustusnaisten Liiton Päijät-Hämeen piirin riveissä.

Haminassa annettiin kouluttajakoulutusta

Kouluttajakurssit 11 ja 12 käytiin tänä vuonna perinteisesti Haminassa. Kurseille oli kummallekin kutsuttu n. 280 reserviläistä harjoittelemaan koulustaitoja Reserviupseerikoulun kouluttajien johdolla. Myös Päijät-Hämeestä kurssille osallistui muutamia reserviläisiä.

Kurssiin liittyi oleellisesti ennen harjoitusta suoritettavat ennakkotehtävät, jotka jokainen sai varata itselleen puolustusvoimien verkkosotakoulusta, internetistä osoitteesta www.milnet.fi. Ennakkotehtävien valmistelu oli monien verkko-opiskeluun totuttomien mielestä hankalaa ja osa koulutettavista olikin jättänyt nämä ennakkotehtävät tekemät-

tä. Tämä tietysti teetti lisätyötä sitten itse kurssin aikana, kun oli aika valmistella omia koulustrastejaan. Kurssilla jokainen sai vuorollaan tilaisuuden kouluttaa omaa ryhmäänsä, ja koulutuksen jälkeen annettiin koulutuksesta palautetta. Ryhmissä oli tyypillisesti 11-13 kurssilaista eri aselajeista, mikä teki rastien pitämisestä mielenkiintoista. Lisäksi ryhmän toimintaa ohjasi kokoajan joku joukkueen kouluttajista.

Kouluttajakokemuksen lisäksi kurssin parasta antia oli uusiin ihmisiin tutustuminen ja tietojen vaihto eri piireistä tulleiden reserviläisten kanssa. Korviin tarttui monta hyvää juttua, jota voisi omassa yhdistyksessä tai piirissä

ottaa esille ja toteuttaa. Hyvä yhteishenki ryhmissä oli kouriintuntuvaa ja lopussa sitä vielä testattiin ryhmätaitokilpailussa, jonka paras ryhmä palkittiin.

Kurssin 11 aikana suurin harmi oli kirpeäkö sää, lämpötilan vaihdellessa 20 asteen molemmin puolin. Kaikki varusvarastolta kuitatut vaatteet olivatkin suurimman osan ajasta päällä. Sää huomioon ottaen ei ollutkaan ihme etteivät tiistaina jälkiruuaksi varatut pakastemarjat oikein kiinnostaneet, tapahtuihan ruokailu ulkona.

Kokemus kurssista oli erittäin hyvä ja suositteisin sitä kaikille reserviläistoimintaan aktiivisesti osallistuville. Erityiskiitos vielä ltn Jouni Järviselle, jonka maanläheinen ote miellytti ryhmäämme erityisesti.

Juha Muje
Puheenjohtaja

Padasjoen Reserviupseerit ry

Reserviläisliiton kevään tapahtumakalenteri

Aika	Paikka	Tapahtuma
1.1.	Koko maa	Prosenttiammunta alkaa
15.1.	Kuusankoski	Yhdistysjohdon koulutuspäivä
5.2.	Oulu	Kym ja E-K Yhdistysjohdon koulutuspäivä
11.-13.2	Kurikka	Kai, P-P ja K-P Talvijotos
1.3.	Koko maa	Veteraanikeräys 2005 alkaa
5.3.	Helsinki	Liittohallituksen kokous
3.3.	Helsinki	Toiminnanjohtajien neuvottelupäivät
12.3.	Koko maa	Veteraanikeräyksen tempauspäivä
19.3.	Pirkkala	RES-naisten koulutuspäivä
2.4.	Kuopio	Yhdistysjohdon koulutuspäivä
10.4.	Koko maa	P-K, P-S, S-S
15.-17.4.	Helsinki	50-vuotisseppeleenlasku yhdistyksissä Liiton vuosikokous ja 50-vuotisjuhla- viikonloppu
17.4.	Helsinki	Reserviläisliiton 50-vuotisjuhla
10.-11.6.	Tuusula	Kesäyön marssi
22-26.6.	Sveitsi	AESOR-sotilasmoniottelu
1.7.	Kontiolahti	Reserviläisten golfmestaruuskilpailut
20.-21.8.	Kajaani	Reserviläisliiton ampumamestaruuskilpailut
24.-25.8.	Paikka auki	Toiminnanjohtajien neuvottelupäivät
31.8.	Koko maa	Veteraanikeräys 2005 päättyy

Piirillemme piirisihteerin sekä rahastonhoitajan

Heikki Koskinen

Piirihallitus nimesi kokouksessaan piirillemme piirisihteerin sekä rahastonhoitajan. Sihteerin virkaa vuodet 2005 -2006 tulee hoitamaan Juhani Reentilä. Rahastohoitajana tulee toimimaan saman ajanjakson Hannu Nieminen. Molemmat herrat ovat Nastolan Reserviupseereiden jäseniä. Juhani Reentilä on ottanut vastuuta piirimme toiminnasta jo pitkään. Hän on toiminut mm. piirimme puheenjohtajana sekä RUL:n liittovaltuuston jäsenenä.

Nämä herrat tulevat omalta osaltaan helpottamaan piirin puheenjohtajan työtaakkaa hoitamalla niin kirjallisia kuin taloudenhoitoon liittyviä työruutiineja. Piiritoimiston tietokone korjataan tai hankitaan uusi jollei tietokonetta saada toimintakuntoiseksi. Myös ADSL-liittymän hankintaa on suunniteltu, onhan yhteyksien kuukausimaksut pudonneet niin paljon, ettei se ole enää hankinnan esteenä.

On hienoa että vastuunkantajia löytyy piiristämme tällaista intoa yhteisten asioiden hoitoon kaivataan lisää.

Muistutus "läskikisasta"

Aimo Koskentolan aloitteesta järjestetty kuntokilpailu päättyi huhtikuun 30. päivänä. Täytetyt kuntokortit tulee luovuttaa yhdistysten puheenjohtajille. Hänen tulee toimittaa hyväksymänsä suoritukset piiriin viimeistään 15.5.2005. Kilpailun palkintona on hyväkuntoinen käytetty sotilaspolkupyörä, joka luovutetaan voittajalle toukokuun aikana.

ResUL:n Ampumahiihtomestaruuskilpailut 19.—20.3. Orimattila

ResUL:n ampumahiihtokilpailut pidetään Orimattilassa Ämmäntöyrään ampumahiihtokeskuksessa 19.—20.3.

Kilpailuohjelma:

Perjantai 18.3.

klo. 17.00—20.00 kilpailukanslia aukeaa ampumahiihtokeskuksessa
klo. 17.00—19.00 harjoittelumahdollisuus

Lauantai 19.3.

klo. 09.30 kilpailukanslia avataan
klo. 10.30—11.30 kohdistusammunnat
klo. 11.40 kilpailun avaus
klo. 12.00 henkilökohtainen kilpailu alkaa

Sarjat: yleinen 15 km, H35 10 km, ja H40, H45, H50 7,5 km, H55, H60, H65, H70 ja D sarjoissa 5 km.

Palkintojen jako kilpailujen päätyttyä kilpailupaikalla n. klo. 16.00

Sunnuntai 20.3.

klo. 10.00 kohdistusammunnat
klo. 11 .00 viestikilpailu alkaa
Sarjat: H, D, H120, H150 ja H180: joukkueessa kolme henkilöä. H120, H150 ja H180 sarjoissa yhteenlaskettu ikä syntymävuosien mukaan (ei alle 35) D ja H 180 sarjoissa matka 5 km/osuus ja muissa 7,5 km/ osuus.

TA Pekka Mikkola

Palkintojen jako: kilpailujen päätyttyä kilpailupaikalla

Ilmoittautuminen: Kirjallisena lisenssinumeroineen (lisenssisuositus) piireittäin 7.3. mennessä osoitteeseen Matti Hietala Helsingintie 136, 16300 Orimattila.

Osanottomaksu: 15 €/ henkilö ja joukkueelta 30 €/ joukkue, joka maksetaan tilille Orimattilan Osuuspankki 530807-469164; maksusta tilin-siirtokuitti tai kopio postitettava ilmoittautumisen yhteydessä.

Mahdolliset jälki-ilmoittautumiset paikan päällä heti kilpailukanslian. maksu on 25 €/ henkilö ja joukkueelta 50 €/ joukkue. Jokainen kilpailija kilpailee omalla vastuulla.

Kisakeskus: Opastus kilpailupaikalle on Orimattilan keskustasta Myrskylän suuntaan n. 3 km

Majoitukset: Jokainen hoitaa ja varaa majoittumisensa itse.

Orimattila Instituutti. Heinämaantie 35 on edullinen yhteismajoitus n. 35 €/henk./vrk. tiedustelut ja varaukset p.050-5265970. Lahdessa Hotelli Salpaus, Vesijärvenkatu 1. huonemaksu 72 €/vrk 1 - 2h p. 03- 339 3911. www.salpauslahti.fi ; Hotelli Cumulus. Vapaudenkatu 24. huonemaksu 76 €/ vrk. 1-2h. p. 03-813 711, www.cumulus.fi ja s.postilla lahti.cumulus@restel.fi Varauksen yhteydessä mainittava tunnus ResUL.

Orimattilasta Lahteen on matkaa n. 22 km.

Tiedustelut: Heimo Lahtinen kilpailun johtaja 0400-494 456 ja Tauno Backman 040-700 1790

Orimattilan Reserviläiset ry.

Orimattilan Reserviupseerit ry

Piirin kevään tapahtumakalenteri

Helmikuu

12	Lahti	Ilmapuolustuksen perusteet kurssi Lisätietoja: Jarkko Metsänvirta 040 7079 949 jarkko.metsanvirta@luukku.com
11-13	Kurikka	ResUL:n talvijotos SOMPA-JOTOS
24	Hämeenlinna	Hämeen Sotilasläänin vuosipäivä
26	Kuortane	ResUL:n talvimaastomestaruus- kilpailu

Maaliskuu

13	Lahti	Talvisodan rauhan muistopäivä
15	Lahti	Reserviläispiirin kevätkokous klo 18 Hennalassa Sotilasmusiikki- museossa.
19-20	Orimattila	ResUL:n ampumahiihdon ja viestin mestaruuskilpailu.
22	Hollola	Piirin hengellinen päivä

Huhtikuu

22-24	Hälvälä	Yhteistoiminta harjoitus Risto Vuorisalo k. (03) 7536 123, faksi (03) 8282 151, t. 050 5265 952, (03) 8283 110 risto.vuorisalo@phkk.fi
23	Lahti Upseerikerho	Reserviläisliiton 50-vuotisjuhla
27	Padasjoki	Alueellinen veteraanipäivä

Toukokuu

7	Lahti, Hollola	CIOR-harjoitus
14	RES	huomionosoitusesitykset piirissä
15	Kaatuneiden muistopäivä	
28	Lahti, Hollola	RUL-EROK sotilasmoniottelu
21	Asikkala	Piirin RK-ammuntakilpailu klo 9 falling plate

Kesäkuu

10-11	Päijät-Häme Orimattila Tuusula	Piirin CUP-ammunta Pistoolipäivä ja kivääripäivä Kesäyön marssi Piirin joukkue, ota yhteys Juha Tarnanen, kultatyö@tarnanen.inet.fi
-------	--------------------------------------	---

Heinäkuu

Elokuu

Päijät-Hämeen Ilves 2/2005		
	Heinola	Piirin CUP ammunnan loppuottelu
	Lahti	Lahden res. SRA (kouluammunta)
20	Lahti	ROSTO-sotilasmoniottelun karsintakilpailu

Yhdistysten yhteystiedot

Artjärvi

ups. Tattari Tapio
Värjärintie 3, 16230 ARTJÄRVI
res. Pihatie Veli-Matti
Jokitie 5, 16200 ARTJÄRVI

Asikkala

ups. Vahto Heikki
Aisakuja 1, 17200 VÄÄKSY
res. Putula Ilkka
Suojamäentie 18, 17320 ASIKKALA

Hartola

ups. Kivinen Hannu
Lampitie 3, 19600 HARTOLA
res. Sertti Reijo
Vanhanmyllyntie 22
19600 HARTOLA

Heinola

ups. Penttilä Antti S.A.
Telakkatie 3 A2, 18100 HEINOLA
0440 624 705
res. Sormunen Seppo
Lammaskallionkatu 3 E48
18150 HEINOLA

Hollola

ups. Rosendahl Jussi
Kutajontie 376, 16730 KUTAJÄRVI
res. Katso Tiirismaa

Hämeenkoski

ups. Brofeldt Tapani
Kaunkorventie 501
16800 HÄMEENKOSKI
res. Katso Tiirismaa

Kärkölä

ups. Nuoritalo Juha
Kärköläntie 278, 16670 LAPPILA
res. Katso Tiirismaa

Lahti

ups. Sarilo Atte
Niemenkatu 2 B 37, 15140 LAHTI
res. Koivisto Heikki
Salpakankaantie 15 B 18,
15860 Hollola

Nastola

ups. Kallio Tero
Uudenkyläntie 47, 16100 UUSIKYLÄ
res. Roininen Timo Petri
Puutarhatie 16 AS 11
16100 UUSIKYLÄ

Orimattila

ups. Lahtinen Heimo
Virtalankuja 8, 16300 ORIMATTILA
res. Hietala Matti
Helsingintie 136, 16300 ORIMATTILA

Padasjoki

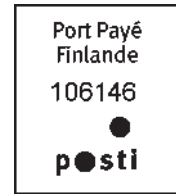
ups. Muje Juha
Valkamantie 6, 17500 PADASJOKI
res. Valtonen Pekka
Luhtatie 6, 17500 PADASJOKI

Sysmä

ups. Rekola Heikki
Uusjoutsjärventie 238, 19700 SYSMÄ
res. Ollikainen Seppo
Suntiontie 3, 19700 SYSMÄ

Tiirismaa

res. Simola Juha
Tynnyrimäentie 51, 17110 KALLIOLA

Juhlamarssi 16.4.

RAuL:n perustamislaatan paljastustilaisuuden jälkeen järjestetään juhlamarssi Helsingin Töölöstä Hietaniemen hautausmaalle. Marssiosaston kärjessä on liiton, piirien ja yhdistysten lipuista muodostettu lippulinna. Myös rivijäsen-ten toivotaan osallistuvan marssiin ja sitä seuraavaan seppeleenlas-

kuun Hietaniemen hautausmaalla. Lauantaina 16.4. klo 15.30 järjestettävä lippumarssi tarjoaa ainutlaatuisen mahdollisuuden voimannäyttöön ja julkisuuteen maamme pääkaupungissa.

Paraati päättyy Hietaniemen hautausmaalle, jossa lasketaan sepeleet Sankariristille sekä marsalkka Mannerheimin hautapaadelle. Marssimatkan pituus on noin kolme kilometriä. Tämä tulee ottaa huomioon kantajaa valittaessa.

Sankarivainajien ohella sepeleenlaskulla kunnioitetaan liiton perustajia. Vastaava laskuseremonia järjestettiin liiton pe-

rustamispäivänä 17.4.1955 heti perustavan kokouksen jälkeen.

Lähtökohtana on, että **kaikki yhdistysten ja piirien liput saadaan paikalle** ja, että jokainen piiri ja yhdistys vastaa itse lippunsa toimittamisesta mukaan marssiin. Pakottavissa tapauksissa lipulle voidaan järjestää kantaja Helsingin piirin taholta. Lisätietoja Helsingin Reserviläispiirin toiminnanjohtaja Kari Talikalta, p. (09) 4056 2080 tai sähköposti kari.talikka@helresp.fi.

Tumma päällystakki (vast.), isot kunniamerkit

Juhlaviikonloppu Helsingissä 15.-17.4

Reserviläisliiton juhluvuoden suurimmat tapahtumat järjestetään liiton perustamispaikoilla Helsingissä 15.-17.4. Jotta kustannukset eivät muodostuisi esteeksi kenenkään osallistumiselle, liitto subventoi sekä majoituskustannuksia että illalliskortin hintaa. Kolmipäiväisen juhlaviikonlopun ohjelma on seuraava:

PERJANTAI 15.4.2005

09.30 Reservin aliupseerina Suomessa -teoksen julkaisu, ravintola Ostrobotnia (vain kutsuvieraille) Lisätietoja

11.30 Reserviläisliiton tervehdyksen vastaanotto, ravintola Ostrobotnia

Ajanvaraukset 2.4.2005 mennessä liiton toimistosta joko puhelimitse (09) 4056 2043 tai

sähköpostilla osoitteesta toimisto @reservilaisliitto.fi. Ei kukkia eikä lahjoja. Mahdolliset muistamiset Aliupseerien Huoltosäätiön tilille Nordea 101230-71405 niin, että suorituksen viestiosaan merkitään tunnus "RES50v".

19.00 Kaartin soittokunnan kevätkonsertti, Finlandia-talo

LAUANTAI 16.4.2005

13.00 Reserviläisliiton vuosikokous, hotelli Crowne Plaza

15.00 Reservin Aliupseerien Liiton perustamislaatan paljastus, Pohjoinen Hesperiankatu / Töölöntorinkatu

15.30 Juhlamarssi Hietaniemen hautausmaalle. Lisätietoja

16.15 Sepeleenlasku Hietaniemen sankariristille, Hietaniemen hautausmaa

19.00 Reserviläisliiton 50-vuotisiltajuhla, hotelli Crowne Plaza Lisätietoja

SUNNUNTAI 17.4.2005

10.00 Jumalanpalvelus, Tempeliaukion kirkko. Saarnan pitää kenttärovasti Seppo Ahonen

12.00 Kahvitarjoilu juhluvieraille, Helsingin Yliopisto

13.00 Reserviläisliitto 50 vuotta -pääjuhla, Helsingin Yliopisto

